

CELJE
11. JANUARJA
LETO VIII. ST. 1
CENA 15 DIN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

Predsednik republike maršal Tito je dočakal novo leto v Sloveniji



Predsednik republike maršal Tito s soprogo Jovanko je pričakal novo leto v krogu najvidnejših političnih, javnih in kulturnih delavcev Slovenije v Ljubljani. Na sliki ju vidimo v družbi predsednika republike Slovenije tov. Mihe Marinka in soproge Mice Šlandrove med programom v Klubu ljudskih poslancev v Ljubljani.

IZVLEČEK IZ NOVOLETNE POSLANICE PREDSEDNIKA REPUBLIKE JOSIPA BROZA — TITA

Naše komune čakajo zelo važne naloge

Predsednik republike, maršal Jugoslavije Josip Broz-Tito je ob novem letu poslal državljanom in državljanke Jugoslavije poslanico. V njej nam je zaželel, da bi nam bilo tudi v tem letu omogočeno mirno ustvarjalno delo in da bi dosegli čim boljše uspehe v socialistični graditvi naše države za srečnejše življenje naših delovnih ljudi in vseh delovnih državljanov.

V novoletni poslanici je tovariš Tito najprej razčlenil zunanje politično stanje ter poudaril: Vem, da gledajo mnogi naši državljani s skrbjo v bodočnost zaradi napetosti in nejasnosti, ki se kažeja danes po svetu. Taka zaskrbljenost je več ali manj v vseh državah, povzročena pa je bila s tem, da so nekatere države ignorirale javno mnenje in vlogo Združenih narodov ter uporabile surovo vojaško silo za reševanje nekaterih spornih vprašanj, ki spadajo v pristojnost Združenih narodov. Toda mednarodna javnost in sile miru na svetu po drugi svetovni vojni niso več indiferentni proti agresivnim nastopom tistih, ki še menijo, da ureja surova sila vse. Moralni činitelj ima danes po svetu vse bolj pomembno vlogo in je v tesni zvezi z zadnjimi dogodki močno prišel do izraza v Združenih narodih. Naša vlada se je v preteklem letu vztrajno zavzemala tako v Združenih narodih, kakor tudi v vsej svoji zunanji politični delavnosti za zmago načela miru in ljubečnega reševanja mednarodnih spornih problemov, za razvijanje miru in ljubečnega sodelovanja, za aktivno koeksistenco, proti blokovski razdelitvi sveta, za mir itd. Naš čvrsti namen je, delati z vsemi silami tudi v bodoče za poglobljanje vsestranskega sodelovanja in dobrih odnosov z vsemi državami, ki žele prav isto.

Glede našega notranjega življenja je tovariš Tito v poslanici poudaril, da bomo napravili celo vrsto ukrepov, ki bodo vsekakor dali rezultate za boljše pogoje življenja naših delovnih ljudi. Verujem, da se bo to občutilo znatno že v letu 1957. Mi si moramo skupno z našimi delovnimi kolektivi še bolj prizadevati, da se bo proizvodnja dobrin za široko potrošnjo čim bolj povečala, ker samo povečanje plač ne bo in ne more dati rezultatov, ki se pričakujejo. Zlasti je važno, da se večja delovna storilnost, da se zmanjšajo stroški proizvodnje, da se racionalno izkoriščajo sredstva in varčuje, da se pravilno in najbolj učinkovito organizira proizvodnja itd. To je naloga delovnih kolektivov, naloga ljudskih oblasti pa je, da še v tem letu izboljša plačni sistem, tako da bo ta sistem pobuda za proizvajalce. Z druge strani priporočam delovnim kolektivom in delavskim svetom, naj bolj nadzirajo, zakaj se porabljajo sredstva, ki so na razpolago podjetjem. Pogosto se dogaja, da se ta sredstva trošijo brez vednosti delavskih svetov za razne nepotrebne in luksuzne stvari, kar seveda škodi predvsem delavcem samim.

Poslanica tov. Tita dalje poudarja, da ni dovolj zagotoviti v družbenem planu določena večja sredstva za naše kmetijstvo, temveč jih je treba tudi bolj uporabljati. Potrebno je, da vendar že drzneje stopimo na pot sodobne agrikulturne proizvodnje ter da o tem nekoliko razmislijo tudi nekateri kmetijski strokovnjaki, ki se upirajo novotarstvu v kmetijski proizvodnji. Prav tako je potrebno, da naši kmetovalci, zadružniki in individualni proizvajalci opuste stare navade in se privadijo novemu, za nje mnogo bolj koristnemu načinu proizvodnje v kmetijstvu, država pa bo po možnosti poskrbela, da se za to zagotovijo potrebna sredstva. Nam ni vseeno, ali bomo na hektarju dobili 10 ali 30 do 40 metrskih stotov žita, ker je to za nas življenjsko vprašanje.

Na kraju poudarja tovariš Tito, da čakajo naše komune vsako leto zelo važne naloge. Pred nami so volitve, za katere je potrebno izvršiti temeljite priprave in tovariši, odgovorni za pravilno in učinkovito poslovanje komun, morajo storiti vse, da se uredi in usposobi kot organi socialistične oblasti z mnogovrstnimi nalogami. Odgovornost komun je postala še večja s tem, da so v decentralizaciji socialistične državne uprave dobile mnoge pristojnosti gospodarskega, političnega in kulturnega življenja. Tu je posebno važno upoštevati, da se ne dovoli noben partikularizem, ki bi bil v škodo socialistične skupnosti.

Tovariš Tito je zaključil svojo novoletno poslanico s čestitkami k novemu letu 1957 vsem našim delovnim kolektivom, našemu kmetijstvu, mladini, pripadnikom oboroženih sil, državljanom in državljanke Jugoslavije ter jim zaželel sreče ter mnogo uspeha v ustvarjalnem delu.

ODMEVI Z REDNEGA LETNEGA OBCNEGA ZBORA OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA

Samo kdor skupnosti več daje, lahko od nje več pričakuje

Ta socialistični izrek je bil vodilna misel vseh poročil in razprav na 11. rednem obecnem zboru Okrajnega sindikalnega sveta v Celju preteklo nedeljo. Ta občni zbor je po vsebini in živahnosti pokazal, da so sindikalne organizacije našle v vsakdanjem družbenem življenju svojo pravo smer in da so se lotile, (ponekod so za njej že prvi uspehi) odločilne naloge v boju za boljše življenje delovnih ljudi. Poleg poročila, ki ga je podal predsednik OSS tov. Medved so večinoma vsi govorniki, razen nekaterih redkih izjem, v svojih izjavah vsak na svoj način zadeli v središče najbolj aktualnih vprašanj sedanjega obdobja našega družbenega razvoja. Občni zbor je vrh tega pokazal jasno sliko, kako močno je napredovalo delavsko samoupravljanje v vrstah naših kolektivov, kako je področje razgledanosti delovnih ljudi razširjeno in končno, kar je najbolj razveseljivo, vsi, ki so govorili o tem kar ni prav, kako bi moralo biti, so hkrati znali tudi s primeri pokazati kako se bo to dalo tudi izvesti. Skratka razprave niso bile več »linijsko« načelne, temveč konkretno povezane s dejanskim stanjem. Vsebinska razprava je pokazala tudi to, da sindikalne organizacije v večini primerov niso več ozke v sindikalistične staze ujetе organizacije iz preteklih let. Z enako prizadetostjo so razpravljali o notranjih organizacijskih vprašanjih, kot o lažju dražji politični delavnosti našega življenja, kot o razvoju delavskega

samoupravljanja, tako tudi o drugih oblikah samoupravljanja izven kolektivov, o kmetijstvu, obrtništvu, prostovolnih problemih, šolstvu itd.

IZ POROČILA PREDSEDNIKA OSS TOV. MEDVEDA

Poročilo, predsednika OSS je vsebovalo obilo podatkov o doseženih uspehih v preteklem letu, istočasno pa obilo ugotovitev s kakšnimi problemi se bodo sindikalne organizacije morale spoprijeti v bodoče.

Začetnemu političnemu poročilu je tov. Medved priložil svoje misli o razvoju delavskega samoupravljanja v naših kolektivih. Ugotovil je, da je v delavske svete bilo izvoljenih precej novih članov, predvsem mlajših in žena. Na račun zmanjšanja števila uslužbencev v teh svetih se je povečalo število delavcev, žena in mladine. Večji je vpliv neposrednih proizvajalcev v raznih svetih državljanov, v svetih pri občinah in v ustanovah.

V poročilu se je dotaknil tudi samoupravljanja v kmetijstvu, kjer je še vedno prešibko razmerje med člani zadrug — kmeti in kmetijskimi delavci v samoupravnih organih. Kot je bilo iz poročila razvidno, pozneje pa tudi iz razprave, bo na področju kmetijstva tudi v sindikalnih organizacijah in v družbenem samoupravljanju treba začeti orati ledino. Nadalje je tov. Medved govoril še o problemih družbenega upravljanja v šolstvu, kjer je še vedno

premalo delavcev, nadalje v zdravstvenih in socialnih ustanovah, kjer bodo potrebne še večje poglobitve v probleme, kajti za zdravstvene in socialne potrebe je bilo lani v okraju porabljenih nad 3 milijarde dinarjev in je to najvišja vsota s katero razpolaga naša okrajna skupnost samostojno. Poročilo je obravnavalo tudi probleme higien-ske tehnike zaščite, probleme storilnosti dela in tarifne politike, vprašanje časovno nezaposlenih, ki terja vsekakor večjo skrb nas vseh za ustanavljanje raznih obrtnih uslužnostnih podjetij in za razvoj obrtništvu nasploh. Iznesel je potrebo po intenzivnejši, predvsem pa cenejši gradnji stanovanj in nepristranskemu reševanju stanovanjskih vprašanj. Precej na široko se je dotaknil problemov življenjske ravni delovnih ljudi, ki pa je ne bo mogoče dvigati drugače kot po znanih socialističnih načelih, kdor skupnosti več daje — lahko od nje tudi več pričakuje.

Na koncu svojega poročila je govoril še o delu Okrajnega sindikalnega sveta, občinskih sindikalnih svetov in sindikalnih organizacij. Bilo je to pravzaprav organizacijsko poročilo, ki je vsebovalo obilo dokazov o tem, da so bile organizacije v preteklem letu zelo aktivne, njih uspehi pa zelo pomembni.

Na osnovi tega poročila se je razvila živahna razprava, v kateri so sodelovali delegati in gostje občnega zbora.

VEČJA STORILNOST DELA Z BOLJŠO ORGANIZACIJO DELA — NE NA RAČUN VEČJIH FIZIČNIH NAPOROV...

Tega problema so se dotaknili skoraj vsi govorniki. Delegat Pokeljšek iz Cinkarne je dejal, da ni mogoče pričakovati večjih delovnih uspehov samo od povečanja fizičnih naporov, ki so ponekod itak že na skrajni meji. To vprašanje je treba reševati z boljšo organizacijo dela. Da pa bi dosegli ta smoter, je nujno, da so strokovno sposobni ljudje bolje stimulirani in da bodo imeli interes delo boljše organizirati.

Z njegovimi pripombami je povezana razprava delegata Cepuša, ki je dejal, da so norme ponekod vcepele nezaupanje v kolektivih. Kakšen interes naj imajo vodilni strokovni uslužbenci dvigati storilnost dela, če jih omejujejo predpisi v podjetjih, je dejal, in pristavil, da tarifni pravilniki ponekod postavljajo meje. Če skupine presežejo norme nad 20 %, strokovnjaki niso več sodelujoči pri dobičku, skupini pa po (Nadaljevanje na 2. strani)

OB SKLEPU STAREGA LETA —

NOV MOST ČEZ SAVINJO V CELJU

Dolgo vrsto let se je regulacija Savinje in most čez njo pojavljala kot ena izmed poglavitnih želj celjskega prebivalstva. Lahko mirno trdimo, da je bilo v Celju v vseh teh letih mnogo ugodnejših prilik, da bi to prepotrebno akcijo izvršili in vendar je bila izvršena šele sedaj v socialistični državi in to v letu, ko je bil proračun občine in okraja izredno stisnjen. Raznim težavam navkljub je bila ob koncu leta 1956 v Celju pomembna svečanost, ko smo prisostvovali otvoritvi novega betonskega mostu čez Savinjo in s tem vred zaključili del pri šesti etapi regulacije Savinje.

V nedeljo, 30. decembra, dopoldne se je zbralo ob tribuni pred mostom na levem bregu Savinje nekaj tisoč ljudi, med temi pa poleg številnih domačih vidnih političnih in oblastnih funkcionarjev tudi član Izvršnega sveta FLRJ,

občine tov. Andrej Svetek, ki je v glavnih obrisih nanizal zgodovino regulacije Savinje in mostu. Zahvalil se je vsem, ki so k temu uspehu pripomogli, predvsem pa kolektivu »Betonas«, ki je v nepolnih stotih dneh zgradil most, ki je brez dvoma eden med najmočnejšimi in najlepšimi v Sloveniji.

Za njim je govoril tov. Franc Leskošek-Luka, ki je izrazil polno priznanje kolektivom in posameznikom, ki so pripomogli k temu uspehu. Objavljamo naslednje izvlečke iz njegovega govora:

DELA PRI REGULACIJI SAVINJE SO BILA USPEŠNO ZAKLJUČENA

Tovariš Franc Leskošek je v svojem govoru uvodoma spomnil prisotne na katastrofalno poplavo v letu 1954, katera je povzročila 4 milijarde dinarjev



Končno se je izpolnila dolgoletna želja celjskega prebivalstva. Čez novo regulirano strugo Savinje se vzpenja eleganten železobetonski most. Nič čudnega ni, da se je njegove slavnostne otvoritve ob sklepu leta 1956 udeležila tolikšna množica Celjanov.

narodni heroj in zvezni poslanec za okraj Celje tov. Franc Leskošek-Luka. Most je bil ves v zastavah in venci, prav tako tudi nov podaljšek Ulice 14. divizije. Svečanost so pozivljale koračnice celjske godbe na pihala. Svečanost je začel predsednik celjske

škole in nekaj smrtnih žrtev. Če ne bi že letos izvršili toliko regulacijskih del, bi se ta katastrofa tudi letos ponovila ter bi bila škoda prav gotovo še večja kot znašajo izdatki za regulacijo do sedme etape in za izgradnjo novega mostu.

SLEDIMO ZGLEDU VELENJSKIH RUDARJEV

Ko je govoril o potrebi, da se mora regulacija Savinje nadaljevati, je poudaril, da bo jugoslovanska skupnost še v bodoče podprla taka prizadevanja, če bo tudi ožja celjska skupnost pokazala maksimalne napore in živ interes za ureditev vodnega režima celjskega področja. Prebivalstvo celjskega okraja bo moralo tudi v bodoče dati glavni delež za izgradnjo in ureditev svojih krajev.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Pogled po svetu

Džavaharlal Nehru je zadnje dni pred Norim letom v Generalni skupščini OZN govoril o novem zgodovinskem razvoju po obeh tragedijah, v Egiptu in na Madžarskem, in dejal, da pojav tujih sil v katerikoli deželi izhaja iz neustojljivosti, da je abnormalna in nezaželeno stvar. Tudi vojaške potrebe po oporiščih, razporejenih vsepovsod po svetu, da ne morejo razumeti. To da samo po sebi pomeni izjavo drugih dežel, naj ravnajo prav tako.

Nehru je govoril za mir, za mirno sožitje med narodi, za koeksistenco politiko, ki jo tudi mi izpovedujemo in sodimo, da je edini izhod iz svetovne zagate. Pri tem ni prizanesel nikomur, niti SZ niti ZDA niti obema blokom, oziroma blokovi miselnosti, ki je praktično isto kot imperialistična miselnost.

Imperializem ni mrtev, čeprav se danes največji poselniki kolonij branijo kolonialistične miselnosti, češ da se bore le za neodvisnost kolonij. Ni mrtev, ker živi njegov duh, tudi v tako imenovani strateški Eisenhowerjevi doktrini o gospodarski in vojaški pomoči, ki se daje prav tako pod pretvezo, da se ohrani mir in neodvisnost sleherne dežele. Ni mrtev, dokler se ne razčistijo odnosi med socialističnimi državami in SZ in to do kraja. V tej luči je zunanja politika organsko in dialektično povezana z notranjo, z vsakdanjim življenjem sleherne države, kaj šele države, po katerih segajo pohlepne roke močnejših in bogatejših. Zato tudi z zunanje političnih vidikov ni vseeno, po čem je meso in kruh.

Naše tje nekaj najvažnejših dogodkov zadnjih 14 dni, dogodkov, katerih valovi so priplivali do naših obal in valolomov. Anglija in Francija sta medtem dokončno morali iz Egipta. To je velikanski dogodek, tudi če ni bil zgolj rezultat sklepov OZN. Anglija ne bo imela več privilegijev in deželi piramid, celo strokovnjaki, 800 po številu, ki so ostali tam po l. 1954, bodo morali domov. Arabci bodo živeli brez njih, morda težko, vendar brez občutka, da jih drži za vrat ošabna roka tujega gospodarja. Prekop je čist, škoda je velika. Egipt terja, da jo poravnata oba napadalca (o Izraelu se ne govori, kajti ves svet ve, da je bil le za kmeta pri ponesrečenih ofenzivah na šah-mat.) Oba se izgovarjata, da sta škoda že plačala s tem, ker sta izgubila lastništvo prekopa in da je Egipt sam za trgal prekop. Nič čudnega. Tudi Ameriki se je bolj mudilo pomagati Angliji in Franciji kakor napadenemu Egiptu. Vrana vrani oči ne izključuje.

Izraelci nečesto dajo Gaze Egiptu, kvečjemu OZN. Vloga Izraela je popolnoma jasna. Tu bo casus belli — povod za vojno — mogoče dobiti čez noč. Egiptovski komandosi so se v akciji okoli Haife na izraelskem področju, egiptovska osvobodilna vojska še ni razpuščena.

Zdaj je priložnost, da nastopijo ZDA, kakor so nastopile v Iranu in vselej, kadar se kje omaje angleška ali francoska trdnjava. Eisenhower je pri tem ostal dosleden v svoji strateški doktrini, naslednici znamenite Monroejeve doktrine, ki je nekoč klicala: Amerika Amerikancem! Ike govori drugače: Ves svet Amerikancem! Formosa, Srednji vzhod in Zahodna Evropa so za varnost ZDA življenjsko važna področja. Države na Srednjem vzhodu baje osvaja sovjetski vpliv, kajti klic po arabski osamosvojitvi ne more biti nič drugega kakor odmev »mednarodnega komunizma«. Dolžnost ZDA je, pravijo, da te dežele zavzamejo s svojo gospodarsko in vojaško pomočjo, preden pride na »vakuum«, na prazni revir, ki ga je moral zapustiti angleški lev, ruski medved v podobni osvobodilnih procesov, ki gredo na žince gospodarjem po vseh celinah. Eisenhower je torej na Srednjem vzhodu potrdil in oklical tisto politiko, ki je glavna ovira za sporazum med obema največjima silama na svetu. Napoleon je trdil, da ni bolj smrtiljive kuhinje, kakor je politika. On je menda že vedel, saj je marsikaj skuhal.

Mnogo se govori o razorožitvi, o najnovejšem sovjetskem predlogu, po katerem naj bi se zmanjšale okupacijske sile za eno tretjino in bi se določila zračna inšpekcija v površinsko enakih predelih na mejah obeh blokov, to stran in on stran železne zaves, ki se zadnje čase spet ne dvigne za palec. Vsemu svetu pa je jasno, da je vse to razpravljanje o razorožitvi prazno besedičenje, če se istočasno resno ne začno reševati politična vprašanja, ki so najožje povezana z vprašanjem svetovne varnosti. To pa so prav tista zgoraj naštet »življenjsko važna področja za ZDA: nemška združitve in »varnost« Zahodne Evrope, vprašanje Kitajske in vprašanje petroleja in geopolitičnih prednosti Srednjega vzhoda. Zmotni krog, ki se zapleta tem bolj, čim bolj ga je ves svet »že sit. Toda to je življenje.

Razume se, svetovno ravnanje je s tem mir je mogoče vzpostaviti samo s sporazumom med ZDA in SZ po načelih OZN. Da bi pa do tega ne prišlo, je na delu mnogo sil, med drugim seveda tudi tako imenovana Mala katoliška Evropa pod vodstvom vatikanske centrale, ki bi rada mobilizirala klerikalne stranke Italije, Francije, Nemčije, Belgije in Nizozemske zoper sleherni poizkus, da bi prišlo do koeksi-

(Nadaljevanje s 1. strani)

Iz govora tov. Franca Leskoška

ob otvoritvi celjskega mostu

PRODUKTIVNOST DELA
V KMETIJSTVU JE NIZKA

Nato je tovariš Leskošek primerjal v številnih poljedelstvih v raznih državah z našim stanjem. Pri nas en človek aktivno zaposlen v poljedelstvu pridelava komaj še za 2 človeka, v Grčiji še za 5, v Holandiji za 15, v Ameriki pa še za 25 ljudi. Če upoštevamo, da nas naše poljedelstvo ne prehranjuje, saj moramo še uvažati 1.700.000 ton pšenice letno, potem lahko ugotovimo, na kako nizkem nivoju je produktivnost dela v našem poljedelstvu. Zakaj pri nas vlada takšno stanje? Mi sami si ne prizadevamo dovolj, da bi uredili naša polja, naselja, vasi. Le primer Celja, Velenja in Konjice, kjer bodo meliorirali 2000 ha zemlje, izpričuje takšno prizadevanje. Žal pa marsikje na področju okraja je stanje zaostalo in nezadovoljivo ter že zdavnaj ne odgovarja objektivnim pogojem.

ZAKAJ JE ŽIVLJENJSKI STANDARD
SAVINJSKIH KMETOV BOLJŠI KOT
V OSTALIH PREDelih OKRAJA?

Zato, ker savinjski kmet boljše proizvaja in več, ne le hmelja, temveč tudi vseh ostalih kultur. Tudi zadržništvo v Savinjski dolini je mnogo bližje svojim dejanskim nalogam kot drugje. In zato je prav, da Savinjskim kmetom ostaja več, in vedno večja bo ta razlika, če kmetije v ostalih krajih ne bodo stopili na pot boljše in večje proizvodnje.

Kako tesno je povezano blagostanje posameznikov in naše skupnosti, kaže primerjava gospodarskih podatkov v našem okraju: 1 ha orne zemlje v Savinjski dolini daje skupnosti 200.000 deviznih dinarjev in 100.000 domačih dinarjev družbenih sredstev. 1 ha orne zemlje v ostalih predelih pa komaj ca. 40.000 dinarjev. Ni res, da je edino hmelj kultura, pri kateri je možno doseči ob intenzivnem delu tolikšne dohodke. Se dosti kultur je, ki bi dale mnogo večje dohodke. Na primer žitarice, če bi jih pridelali na hektar toliko kot v severni Italiji. Da je v Savinjski dolini naprednejša proizvodnja, se vidi že po tem, da je od vseh kupljenih poljedelskih strojev in orodij v okraju šlo v Savinjsko dolino 70%, v ostale kraje pa komaj 30%. Umetnega gnojila 55%, v ostale kraje 45%, zaščitnih sredstev 60%, v ostale kraje pa 40%, čeprav meri Savinjska dolina komaj 5% površine okraja, po obdelovalni zemlji pa okoli 10%. Razumljivo je, da primitivno obdelana polja, slabo gnojena in slabo zaščitna rasilin v ostalih predelih okraja ne morejo dati več in boljše pridelkov.

ORGANIZIRATI ŠIROKE DOBROVOLNE DELOVNE AKCIJE

Tovariš Leskošek je govoril nameno več o kmetijstvu, da bi prikazal stvari, ki so v celjskem okraju zelo važne. Vodni režim je neurejen, vode tečejo koder hočejo in ob poplavih napravijo ogromno škodo. V okraju je nad 1000 ha zamočvirjene zemlje, na kateri raste grmovje, kislava trava ali pa ničesar. Z omenjenimi deli, je poudaril tovariš Leskošek, bi pridobili precej plodne zemlje. Vsa ta vprašanja bi lahko uspešno reševali, če bi se ljudski odbor okraja in občine ter svet za kmetijstvo in kmetijsko zadržništvo za to bolj zavzeli, ter če bi krajevni odbori pokazali več samoiniciative. V ta namen bi bilo treba organizirati široke dobrovoljne delovne akcije po primeru velenjskih rudarjev in prepričan sem, da bi se ostala potrebna sredstva našla, je zaključil tovariš Leskošek razpravo o kmetijstvu.

DRŽAVLJANI SE PREMALO POSLUŽUJEJO ORGANOV SAMOUPRAVLJANJA

Nato je tovariš Leskošek govoril o družbenem upravljanju, ki onemogoča birokratizem, saj z vsebinskim jačanjem družbenega upravljanja zavestno

zapiramo pot birokratizmu. Na žalost pa moram konstatirati, je dejal tovariš Leskošek, da je pri nas v Celju še precej birokratizma in da ima družbeno upravljanje težko borbo z njim. Vzroki takega stanja so predvsem v tem, da v koriščenju pravic družbenega upravljanja naši ljudje niso napravili večje koraka naprej. Na primer potrošniški sveti še ne predstavljajo organizacije potrošnikov v cilju vsestranskega izboljšanja prehrane, ki danes še ne funkcionira, kakor bi bilo treba, pa ne zaradi krivde na vrhu, temveč zaradi neorganiziranosti spodaj, ki jih povzročajo razne zadruge, odbori, zbornice, mesarije in gostilne.

Zakaj se potrošniki proti takim slabostim ne borijo, čeprav imajo možnost in je to tudi njihova dolžnost. Zakaj ne kritizirajo tam, kjer je treba in kjer bi ta kritika pomagala, temveč nergajo čez oblast, da ona ne napravi reda. Potrošniki bi se morali večkrat sestajati na svojih svetih ter analizirati situacijo. Nato pa vprašati na primer trgovsko zbornico, zakaj ne pade cena mesa, če se je znižala cena živine, zakaj se blago po trgovinah kvari, zakaj peči pečejo tako slab kruh, zakaj niso lokalni dovolj higienski, zakaj ni dovolj kulturne posrežbe? Če bodo potrošniki dovolj odločno in jasno zahtevali, da se tako stanje izboljša, bodo tovariši, ki vedrijo po zbornicah in drugod, hitro ukrenili vse, da se bo stanje popravilo. Dalje bi morali potrošniki zahtevati od kmetijske poslovne zveze, zakaj ni dovolj zelenjave na trgu, zakaj niso polja in vrtovi okoli Celja bolj obdelani, zakaj ne sadijo dovolj povrtnine. Mnogo je včasih kritike na račun upravljanja stanovanjskega sklada, na račun gospodarstva in napredka vasi, vse premalo pa je konkretnega reševanja problemov, ki jih lahko reši vsa sama ali njihova zadruga. Državljeni se vse premalo poslužujejo organov samoupravljanja. Zato bi morali ljudje v večji meri kot doslej vsebinsko izkoristiti vse možnosti, ki nam jih nudi naš demokratski družbeni sistem.

ŽIVLJENJSKI STANDARD JE
ODVISEN OD PRODUKTIVNOSTI

Nato je tovariš Leskošek govoril o značilnostih letošnjega družbenega plana, ki bazira na sklepih CK ZKJ ter predvideva povečanje osebne potrošnje in življenjskega standarda predvsem delavcev in nameštencev. Poudaril pa je, da je življenjski standard v tesni povezavi s produktivnostjo. Mi ne bomo mogli več jesti, ali kupovati oblek, čevljev in ostalih vsakdanjih potreb, če ne bomo več proizvajali kot doslej. Kako je s produk-

tivnostjo dela pri nas in drugod? V rudnikih rjavega premoga pri nas nakopljemo rudar v osmih urah 1000 kg premoga, v Franciji 1600 kg, na Češkoslovaškem 2200 kg, v Zahodni Nemčiji pa celo 8.700 kg. V cementni industriji pri nas je potrebno za proizvodnjo ene tone Portland cementa povprečno 12 ur, v Italiji 10 ur, na Japonskem 5 ur, v Ameriki pa komaj 2 in pol uri. V črni metalurgiji proizvede pri nas delavec letno 28 ton surovega železa, v Zahodni Nemčiji 71 ton, v ZDA 118 ton in v SZ celo 208 ton. V industriji čevljev proizva pri nas 100 ljudi 300 parov čevljev na dan, v Nemčiji 387 parov, v ZDA pa 720 parov dnevno. Ta naštevanka bi lahko šla v nedogled, vendar je zaključek vedno enak: Produktivnost dela je pri nas prenizka. Edini izhod iz tega je, da začnemo z dobro premišljeno in odločno akcijo za povečanje produktivnosti dela v tovarnah, rudnikih, v poljedelstvu, administraciji in povsod, kjer se dela, kajti le tako, in ne s filozofiranjem, bomo postopoma omogočili višji življenjski standard.

Tovariš Leskošek je nato govoril še o plačnem sistemu ter poudaril, da bo moral novi plačni sistem zajamčiti bolj kot doslej vse pogoje, ki bodo omogočili večjo produktivnost. To bo možno doseči predvsem z analitično oceno delovnih mest ter uvajanjem tistih funkcij v podjetja, od katerih bo predvsem odvisna večja produktivnost dela in s tem v zvezi tudi večji zaslužek vseh članov kolektiva.

Ob zaključku svojega govora je tov. Leskošek zaželel prebivalcem vsega celjskega okraja še mnogo delovnih uspehov, osebne sreče in zadovoljstva v letu 1957.

Ko je tov. Leskošek svoj govor končal, ga je predsednik občine povabil, da izroči nov most prometu. V spremstvu častnih gostov in množice se je tov. Leskošek napotil na most, na katerem je bila razpeta železna vrh ovita s trobojnicami. Delavec mu je izročil varilni aparat, s katerim je prerezal železno vrh in gostje, za njimi pa vsa množica, so se podali čez novootvoren most. V tem času so z desnega brega pripeljali na most člani celjskega Avtomotokluba. Predsednik občine je nekaterim od njih izročil spominska darila. V istem času je na mostno ploščad pripeljal tudi prvi redni motorizirani potnik. Slučaj je nanesel, da je bil to vojaški kamion celjske inženirske enote, ki je pri regulaciji in izgradnji mostu s prostovoljnimi delovnimi urami in mehanizacijo precej pripomogla.

Samo kdor skupnosti več daje,
lahko od nje več pričakuje

(Nadaljevanje s 1. strani)

navadi zvišajo normo. Nič čudnega torej ni, če se mnogi naravnost vzdržujejo, da bi norme previsoko presegali.

Kako so to rešili v Velenju je povedal njihov delegat Uranjek. Tudi tam so prej dobivali presežke od učinka celotne posade. Pridni in leni vmes, vsi so bili enako deležni dobička. Zda so šli na sistem individualnega ocenjevanja, s premijami za nedeljsko delo pa so dobili novo spodbudo, ki se zadnje čase zelo odločno odraža tako v produktivnosti, kot posameznikom pri njihovih osebnih prejemkih. Zanimivo je bilo, ko je tov. Uranjek odkrito povedal, kar nekateri v prvem hipu niso razumeli, da je bistvo vsega pa le materialna plat, celo pred zavestjo. Koliko resnice je bilo v njegovih preprostih besedah. Sicer pa ni nič čudno, saj vsa leta vzgajamo ljudi v materialističnem nazoru, kar je potem v svojem govoru podkrepil tudi sekretar OK ZKS tov. Simončič, ko je dejal, da je materialno blagostanje najbolj preprič-

ljiv znak socialističnega napredka delovnega človeka.

Tov. Simončič je med drugim dejal tudi to, da je treba enkrat prekiniti dose-danje prakso, ko podjetja z raznimi notranjimi predpisi dostikrat omejujejo dvig storilnosti. Ljudem, ki so pošteno delavci, ki so strokovno toliko sposobni, ki znajo svoje delo tudi organizirati je treba v materialnem pogledu priznati in jim dati kar si zaslužijo.

V razpravi je posegel tudi član Glavnega odbora Zveze sindikatov Slovenije tov. Jakob Kvas, ki je med drugim dejal, zakaj bi Okrajni sindikalni svet v Celju ne proučil teh vprašanj in predložil predlog za nov plačni sistem, kajti v jugoslovanskem merilu imamo doslej šele osem predlogov.

BODOČNOST PRIPADA LE
SPOSODNIM IN ZNANJA ŽELJNIM
LJUEDEM

V razpravi je bilo veliko govora o nujnosti izobraževanja delovnih ljudi, predvsem pa izobraževanja sindikalnih aktivistov. Delavske šole so vzbudile med ljudmi, predvsem med mladimi delavci veliko zanimanja, toda na žalost veliko manj med tistimi, ki bi to najbolj potrebovali, med sindikalnimi aktivisti, člani ZKS in itd. Tov. Simončič je dejal, da je treba dati priznanje veteranom političnega dela v vseh organizacijah, toda treba je imeti v vidu, da je bodočnost na strani tistih, ki se trudijo doseči čim višjo sposobnost za reševanje naših gospodarskih in družbenih problemov. Zato bo tudi v bodoče glavna naloga sindikalnih organizacij, da usmerjajo delovne ljudi k zavestnemu izobraževanju, kajti le izobražen delavec lahko dejansko dvigne storilnost tudi tam, kjer so fizični naporji že itak maksimalni.

V razpravi so delegati in gostje govorili o številnih drugih problemih, ki bi jih bilo vredno objaviti v našem poročilu. Toda prepričan smo, da bodo delegati znali bogato vsebino tega obširnega zbora prenesti med sindikalne organizacije.

Na občnem zboru so sprejeli tudi številne sklepe, izvolili nov Okrajni odbor Zveze sindikatov in delegate za republiški občni zbor.

Poledica 1956



IZGLEDI ZA MEDNARODNO SODELOVANJE V 1957. LETU

Se pod svežimi izkušnjami, skozi katere je šlo človeštvo pred nedavnimi, se ljudje danes sprašujejo, ali bodo njihova življenja in njihovo delo zopet ogrožena z nevarnostmi novih vojnih groženj, ali pa bodo imeli odgovorni državniki dovolj moči in realizma, da bi našli učinkovitejši poti za mednarodno sodelovanje in medsebojno spoštovanje.

Dogodki zadnjih mesecev so bili po svojem obsegu in karakterju taki, da je razumljivo tako vznemirjenje. Nekaj vodilnih politikov se je povrnilo k argumentom iz dobe hladne vojne in v njihovi praksi je sila zopet postala najprikladnejše sredstvo za reševanje spornih vprašanj. Toda svetovno javno mnenje se je pokazalo tako močno, da je onemogočilo take načrte. Narodom je vilo občutek zaupanja v bodočnost, dejstvo, da se mimo Združenih narodov ne more iti in ta mednarodna organizacija si je danes pridobila večji pomen in avtoriteto kot kdaj koli prej. To je tako važen kapital, da omogoča že v samem začetku 1957. leta uspešno reševanje mednarodnih vprašanj.

SE DOSTI JE NEREŠENI VPRASANJ

Agresija na Egipt se praktično še nadaljuje. To najnevarnejše nasledstvo iz preteklega leta bi moralo biti odstranjeno v duhu popolnega spoštovanja resolucij Generalne skupščine Združenih narodov. Rešitev vsega tega problema na Srednjem Vzhodu pa je v mnogočem odvisna od splošne atmosfere na tem področju in mednarodnih odnosov sploh.

Vprašanje razorožitve bo vsekakor problem tega leta. Doba poslabšanja mednarodne situacije je vrgla nanj posebno luč, tako da upravičeno lahko ugotovimo, da brez sporazuma o razorožitvi ne moremo pričakovati solidnejših izsledkov za reševanje drugih sporov. Doba, ki je za nami, je postavila v drugi plan napore na tem področju, čeprav je to vprašanje najbolj važno. Že lani je komisija za razorožitev pri Združenih narodih dokaj približala stališča velikih sil. Pred kratkim pa je bil objavljen novi sovjetski načrt, ki je vreden, da ga pozorno proučimo ostale velesile.

Pri reševanju problema razorožitve bi bilo škodljivo vsako demonstriranje v propagandne namene. Najbolj realen in verjetno najnormalnejši postopek bi bil, če bi šle odgovorne države od sporazuma do sporazuma, od postopne razorožitve v klasičnem in atomskem orožju. Vztrajanje na splošnem sporazumu, ki bi naekrat zajel vse, bi pomenilo ponovno odlaganje tega perečega problema.

Na dnevnem redu drugega dela XI. zasedanja Generalne skupščine je tudi alžirski in ciprski problem. Stališče kolonialnih sil, da se odvzame Združenim narodom pravica za reševanje teh problemov, je pretrpelo neuspeh. Nacionalna borba Alžircev in Ciprcanov je zavzela že takšen obseg, da bi ignoriranje težnjah teh narodov kompromitiralo osnovne principe, na katerih je zgrajena stavba Združenih narodov.

Velika Britanija je te dni skušala rešiti ciprski problem v okviru Atlantske skupnosti ali s trojnimi britansko-grško-turškimi pregovori. Medtem pa je zadnji britanski načrt ciprske ustave pokazal, da hoče Anglija še naprej bra-

niti svoje kolonialne interese. Britanija se ponovno sklicuje na strategijski moment; kako je bil ta moment izkoriščen pa se je pred kratkim pokazalo na Srednjem Vzhodu. Pretekli dogodki, kot je Ciper služil Britaniji za odskočno desko pri napadu na Egipt, jasno kažejo na odločnost Anglije, da zadrži ta otok za vsako ceno pod svojo kontrolo. To bo vsekakor neugodna okoliščina za perspektivo reševanja tega problema.

Podobno je tudi alžirsko vprašanje. Na eni strani narodna vstaja, ki se je močno razplamela in pripravljena alžirske Fronte nacionalne osvoboditve na pregovore, na drugi strani represalije, angažiranje nekaj stotih tisočev francoskih vojakov in odklanjanje, da bi se s Fronto nacionalne osvoboditve pogajali kot z resničnimi predstavniki alžirskega naroda.

Med problemi tega leta bo verjetno tudi nemško vprašanje. Že sedaj predvidevajo možnost, da bi ta problem postavili pred Združene narode, pred kratkim pa je kancelar Adenauer presenetil javnost z izjavo, v kateri je izrazil možnost pretresanja tega vprašanja tudi izven okvira Atlantskega pakta, ki je vedno predstavljal za zapadnonemško uradno politiko temelj za vsako njeno akcijo. Ne oziroma se na to, katero pot bodo ubrali, je potrebno poudariti, da se nahaja danes Zapadna Nemčija v drugačnem položaju kot je bila še pred letom. Ona je postala več ali manj enakopraven partner Anglije in Francije, s svojo gospodarsko konjunkturo pa je pustila ti deželi v mnogočem že za seboj.

S kakšnim učinkom bodo vsi ti in še mnogi drugi problemi (n. pr. vprašanje članstva Kitajske v OZN) rešeni, bo odvisno od stopnje realizma, dobrohotnosti in potrpežljivosti, prav tako pa tudi od tega, ali so dovolj izkoriščeni nauki iz nedavne preteklosti, ko so nemili dogodki resno pretili mednarodnemu sodelovanju in miru v svetu.

Ljuba Jakšič

Novoletni rekord CELJSKEGA TEDNIKA

Verjetno ni bralca, ki bi ne bil presenečen, ko je dobil v roke novoletno številko našega lista. Štirinširideset strani, polnih bogatega gradiva in pe-



Takole izgleda kup rokopisov, fotografij in ilustracij za novoletno številko »Celjskega tednika«

stro ilustriranih, to je rekord v zgodovini celjskega časnikarstva in se uvršča brez dvoma tudi med najbolj ob-

PRERANA SMRT TOVARISA MAVRICIJA BORCA

Tik pred Novim letom je omahnil v smrt tajnik Republiškega sveta Zveze sindikatov za Slovenijo tov. Mavericij Borec.

Zasluzni, nepozabni pokojnik je bil sin Gorenjske. Rodil se je 22. oktobra 1910 v Smarju pri Kamniku, v 16-članski družini lesnega delavca. Potem ko se je izučil čevljarstva obrti, je odšel v tovarno Duplji. Izkoriščen od delodajalcev je že v rani mladosti začel čutiti krivice kapitalistične družbe. V strokovnih organizacijah je zato začel sodelovati v borbi za delavske pravice. Ob začetku okupacije je pokojni tovarš Borec začel delati v organizacijah Delavske enotnosti in se pridružil netilecem upora v Kamniškem kotu.

Po osvoboditvi je tov. Borec nadaljeval delo v sindikatu. Leta 1953 je bil izvoljen za republiškega ljudskega poslanca. Ljudska skupščina LRS pa ga je izvolila za predsednika Zbora proizvajalcev.

Umril je, zadet od srčne kapli, ko je bil na višku svojih ustvarjalnih moči, mnogo mnogo prerano.

Ne odlašajmo!

Ne samo prosvetni delavci, vsi smo nestrpni: mladina, starši in občani. Kaj bi zopet radi imeli? Novo šolsko poslopje na Sp. Hudinji seveda! Pa še kaj drugega.

Ni dolžnost prosvetnega delavca samo, da uči in vzgaja in da sodeluje, kjer je njegova pomoč potrebna, temveč tudi to, da neprestano opozarja na tisto, kar mnogi ne vidijo. Tudi ni njegova krivda, če smo v nekaterih rečeh

zaostali, zlasti pa, če število prebivalstva narašča, če je šoloobvezne mladine vedno več. Nasprotno, njegova dolžnost je, da opozarja na kritične momente, ki jih vidi in neposredno doživlja.

Kljub naštetim zgradbam, ki so Celju v čast in ponos, so vse učilnice zopet polne in premajhne. Ne bomo več navajali golih števk, koliko je učilnic, koliko učencev, marveč dejstvo, da je učencev vedno več.

Da ne bi že jutri prišli v zagato in morali reči: »Draga mladina, zate ni več prostora, pojdi domov«, je treba nujno nekaj ukreniti.

V novoletni številki našega lista smo objavili, da je v celjski občini 37, v mestu pa 27 tisoč prebivalcev; da se vsako leto rodi 500 novih prebivalcev; da jih 250 umre in da se poroči 300 parov.

Kaj sledi iz tega? Gradnja nove šole na Sp. Hudinji je neodložljiva stvar. Načrti so gotovi. Čeprav bo ta šola zajela 1000 otrok, večje si ne moremo misliti — in če bi bila zgrajena že letos, bi bila zasedena že ob otvoritvi, kakor tista na Polulah.

Vemo pa, da bi gradnja trajala najmanj 2 leti, če ne 3, zato ne odlašajmo več! Če tega ne verjamemo, pomnožimo število rojstev in poročenih parov z 2 ali 3, pa dobimo perspektivo za prihodnja leta.

Toda čemu pisati o stvareh, za katere vemo, da finančnih sredstev nimamo. Če se naša skupnost zaveda, da je nekaj tako nujnega in neodložljivega, kakor je šolanje mladine, bo sredstva tudi našla. Pričnimo vsaj v etapah.

V bolečem stanju je tudi naša prastara Grofija, kjer domujeta bogat muzej in Studijska knjižnica s čitalnico. Ne eden ne drugi ne more naprej. Tudi

za ta predlog niso preveč navduševali in so našli enostavnejše rešitve.

Po zatrevanju tov. Gabriča prvo vrstno meso ne bi moglo biti cenejše od 220 din. Meso slabše kvalitete pa bi bilo lahko po 200 odnosno po 180 dinarjev. Ker pa se vse gospodinje tudi ne razumejo na vrste mesa, bi lahko ob različnih cenah mesarji pri pulu spet spekulirali v lastno korist. Zato pa je padel predlog — ki so ga člani odbora soglasno osvojili — da bi vse mesnice predvsem bolj pregledno uredile cenike, na katerih bi bile dovolj vidno in jasno označene cene posameznim kosom oziroma vrstam mesa. Poleg tega bo morala biti tudi na steni, kjer visi meso po skupinah, označena cena, da bo tako mesar pred očmi potrošnika odrezal zahtevani kos po označeni ceni. Tako nepošten mesar ne bo mogel iz skupine s ceno 180 din prodati stranki mesa po 220 din, kot se je to doslej lahko dogajalo.

Znižane cene tovrstnemu mesu bodo v Celju uvedli že v nekaj dneh. Osvojeni predlog pa bo Trgovinska zbornica poslala tudi drugim prodajalnam mesa v okraju.

Z ozirom na smotrnejšo ureditev tržišča z mesom bi bile v Celju nujne in ekonomično zelo upravičljive nekatere investicije. Resno bo treba razmišljati predvsem o zmrazovalnici ter o ureditvi mesnega tržišča. Če bi imeli sodobno hladilnico odnosno zmrazovalnico, bi mesarska podjetja lahko že v jeseni, ko so največje in najugodnejše ponudbe, nabavila živino za vso zimo in pomlad.

Prav tako nujna bi bila tudi ureditev mesne tržnice, ki niti ne bi zahtevala previsokih investicij. Nesmiselno je, da celjski mesarski podjetji dajeta letno preko 200.000 din kot najemnino za prodajalne mase, ki so zraven tega skoro vse higiensko pomanjkljive. Z ureditvijo mesne tržnice bi tudi lažje nadzorovali poslovanje z mesom.

ti načrti so prirojeni tako, da se dajo izvrševati postopoma in še to z razmeroma malimi stroški.

Na pomoč kličemo tudi šole v Kompolah, v Smartnem in Rožni dolini in v Storah. Preveč je vsega tega. Če pa pomislimo, da gradimo tudi za poznejše rodove, potem so dolgoročne investicije popolnoma upravičljive. —nik



»Kaj gledaš? Saj je itak vseeno. Stane tako in tako toliko...«

Risto Gajšek

Razdelitev dohodka in družbeno upravljanje v trgovini

(Nekaj misli k ekonomiki blagovnega prometa)

I. DELITEV DOHODKA

Razdelitev družbenega dohodka v trgovini ali bolje rečeno, delitve tistega dela razlike v ceni, ki po plačilu materialnih stroškov ostane, je že dalj časa predmet živahnih razprav med potrošniki, v ljudskih odborih, predvsem pa v trgovinskih organizacijah. Za trgovino veljajo v glavnem isti principi delitve dohodka kot za ostale gospodarske organizacije, toda z razliko, da plačilni sklad odreja občinski ljudski odbori v odstotku od prometa, sklad za samostojno razpolaganje pa je limitiran z zveznimi predpisi. Ker trgovina ne plača obveznosti in presežkov plač iz dobička, je tako dobiček za trgovino neinteresan in ga običajno, če se v obdobjih pokaže, zapravi za znižanje cen. Proračunski dohodki in dohodki skladov pri občinskih in okrajnih ljudskih odborih pokažejo da je to res, saj so le-ti iz dobička tako malenkostni, da ni vredno besed. Sedanj sistem delitve dohodka sam po sebi označuje trgovino kot neakumulativno gospodarsko panogo, kar ustreza njenemu posredniškemu oziroma uslužnostnemu značaju v socialistični družbeni ureditvi. Čeprav je obstoječi sistem delitve dohodka z izjemo višine sklada za samostojno razpolaganje zelo ugoden, pa je praksa glede na zahteve

tržišča dokazala, da je nujno potrebno misliti na izpremembe, ki pa bi morale biti tako značajne, da bi vzpodbudno vplivale na razširitev trgovskega omrežja, na večjo prilaganje cen tržnim prilikam, na večjo izbiro blaga in na obširnejše in tesnejše sodelovanje potrošnikov.

II. RAZŠIRITEV TRGOVSKEGA OMREŽJA

Da je trgovinskih poslovalnic za preiskrbo prebivalstva z živili in industrijskimi izdelki premalo, dokazujejo številke, ki povedo, da je bilo v okraju Celje leta 1939 trikrat več trgovin kot danes, čeprav le-te po svojih kapacitetah in urejenosti niso dosegale sedanjih, toda njih razvrstitev je bila za potrošnika ugodnejša. Leta 1939 je bilo na območju okraja 1705 poslovalnih enot, danes pa jih je 478. Na poslovno enoto je leta 1939 padlo okoli 1050 prebivalcev, danes pa jih odpade okoli 4000. Relativno visoka marža (razlika v ceni) je dovoljevala tudi v hudem konkurenčnem boju obstoj tako razdrobljenih in medsebojno neodvisnih trgovskih enot. Razlika v ceni je znašala od 15—30 % od cene, dočim znaša danes do —11 %. Po odbitku materialnih stroškov in družbenih davkov ostaja trgovinskemu omrežju dejansko tako malo

sredstev, da si ne moremo zamisliti uspešne razširitve. Vsaka razširitev pa nujno pospešuje konkurenčnost in seveda povečuje materialne stroške, če se na tržišču istočasno ne povečuje promet, sicer pa postavlja na kocko obstoj nekaterih gostejše posejanih prodajalnih istovrstne stroke. Odstot si moremo razlagati določen odpor trgovine zoper razširitev, ki je tudi sicer v zelo normalnih pogojih tržišča razumljiv, vendar za obstoječe stanje pretiran, posebno upoštevajoč potrebe prebivalstva. Predpostavljamo, da je razširitev trgovskega omrežja možna le s povečanimi investicijami, ki sledijo iz povečane marže. Napak bi bilo, če bi mislili, da morajo zato cene porasti, kajti povečanje marže je mogoče doseči na račun znižanja nabavnih cen. Regulator odnosa med končnimi cenami, maržo in nabavnimi cenami je stopnja konkurenčnosti posamezne stroke, krediti in povpraševanje. Z drugimi besedami, del razlike v ceni, ki jo ustvarja proizvajalec se mora preseliti v trgovino, če hočemo, da bo blago prišlo po najkrajši in najhitrejši poti do kupca, kar pa je končno tudi proizvajalcu v prid. Objektivne ekonomske težave, ki ne dovoljujejo ustanavljanje novih poslovalnih enot, pa povečujejo v precejšnji, čeprav manjši meri, osebni odnosi nekaterih trgovinskih kadrov, ki po svoji brezbriznosti, po ozkem gledanju na probleme socialističnega gospodarstva in tudi po svoji neposobnosti, postanejo ovira napredka. Običajno ti kadri tudi odklanjajo pomoč v obliki sugestij, izogibljive se kontrole in se kaj radi zapirajo vase, ne da bi dovolili aktivnosti v smeri družbenega upravljanja. Neredko so v podjetjih s takšnimi na-

vadami doma spekulacije in ribarjenje v kalnem, kar vse izpostavlja socialistično zavest oseba neprestanim vplivom nekdanje kapitalistične mentalitete in njenim učinkom. Konkurenčni boj na tržišču pa je še preslab, da bi obračunal tudi s temi pojavi in jih povsem omejil. Na rovaš slabih trgovin leti kamenje in se dviga splošen hrup zoper tisti večji del trgovine, ki v okviru objektivnih možnosti pravilno opravlja svoje poslanstvo.

Razdrobljenost trgovinskih enot, ki je sama po sebi draga, drobi tudi razpoložljiva sredstva za investicije, ki bi se sicer v sistemu velike, rentabilnejše in organizacijsko sposobnejše trgovine bolj smotrno vlagala. Razdrobljenost sredstev, če ta niso zadostna, ne predstavljajo stvarne materialne osnove za povečanje kapacitet in opreme v trgovini. Zato je investicijska moč lastna le koncentrirani trgovski mreži, ne oziroma se, koliko je poslovalnih enot. Po investicijskem planu Okrajne trgovinske zbornice v Celju bi potrebovalo trgovinsko omrežje v 5 letih 2,3 milijarde din za opremo, novogradnjo in rekonstrukcije, kar zahteva povprečno 2,3 % sredstev od prometa. Po obstoječih instrumentih ustvarja trgovina od prometa okoli 0,3 %, od teh pa odvaja v skladi pri ljudskih odborih točno polovico.

III. PRILAGAJANJE CEN TRŽNIM PRILIKAM

Normalno in koristno je, da trgovina zniža cene za določen odstotek takoj, ko cene zniža proizvajalec. Normalno in koristno je tudi, da trgovina ob zaključku sezone zniža preostali del zaloga in jih ponudi kupcu po ugodnejših

cenah. Zahteva po gibljivejših cenah je značajno izstopila prav letos, ko so se odnosi ponudbe in povpraševanja nekoliko spremenili v prid trgovini, na katero vedno bolj pritiska proizvajalec s svojimi zalogami. To pa je znak stabilizacije našega gospodarstva, ki najde svoj odraz na tržišču za široko potrošnjo. Naloga trgovine glede na politiko cen pa bi morala biti mnogo značajnejša, s čimer pa zaenkrat še ne moremo biti zadovoljni. Trgovina je namreč v zvezi z zniževanjem cen v industriji postavljena vedno bolj pogosto pred problem, odkod dobiti sredstva za vzporedno zniževanje, ki mora slediti. Trgovina na drobno ima maržo 6—11 %, ki se porazdeli tako, da so rezerve malenkostne. Znano je, da so mnoge industrijske panoge prodajale in še prodajajo blago po cenah, v katerih je tudi 20 ali več odstotkov »varnostnega« dobička. Ker pa so rezervni skladi trgovine zelo skromni, ni pogoj za uspešno zniževanje cen. Nasprotno, zniževanje cen v industriji poteka v izgube in ogroža obstoj predvsem ekonomsko šibkejšee poslovne enote, ki vedno pogosteje zahtevajo od industrije regrese. Gospodarske posledice regresiranja cen bi bile nevzdržne in bi nas dejansko vračale na preživele oblike. Zato so ekonomsko upravičeni tisti predlogi, po katerih naj bi trgovina ustvarjala iz lastnih virov dovolj velike rezervne sklade, namenjene za znižanje cen. Pravilna uporaba takšnih skladov bi uravnovešala blagovno denarne odnose in bi bistveno prispevala k stabilizaciji tržišča. Trgovini pa bi dala širše možnosti razvoja sprito manjše poslovne nevarnosti. (Nadaljevanje prihodnjic)

S PLESI PO J

V CELJU BO GOSTOVALA AKADEMSKA FOLKLORNO-PLESNA SKUPINA »FRANCE MAROLT«



Celjski smo že nekajkrat videli nastop priznane folklorno-plesne skupine, ki je nastopila pri nas prejšnja leta, pa tudi letos se lahko veselimo prireditve študentskih folklornih plesalcev, ki prihajajo k nam sedaj, ko so pred meseci uspešno zaključili turnejo po Italiji, Franciji in Nemčiji.

Leta 1934 je prevzel France Marolt vodstvo Folklornega inštituta in med ostalim delom je pričel skrbeti tudi za verno ohranitev slovenskih narodnih plesov. Pričeli so prirediti nastope plesnih skupin iz raznih slovenskih pokrajin in ti nastopi so pričeli zblíževati posamezne obrobne slovenske plesne skupine in jih združiti v skupni narodnosti zavesti.

Tudi po drugi svetovni vojni delo ni zamrlo. Prvi trije plesni pari, ki so doživeli svoj ognjeni krst že leta 1945, so kmalu pritegnili vrsto mladih plesalcev, dokler ni skupina narasla do današnjega števila, ko nastopa nad štirideset ljudi v treh skupinah in pred-

vaja vrsto jugoslovanskih narodnih plesov.

V dvanajstih letih je akademska folklorno-plesna skupina »France Marolt« izvedla že nad 150 nastopov. Gostovala je po vsej Jugoslaviji in na številnih mednarodnih študentskih srečanjih po svetu. Povsod je navdušila gledalce in morala je vedno znova ponavljati posamezne plesne. Marsikje so jih navdušeni plesalci hoteli enostavno zadržati, a skupini se je mudilo dalje. Vedno dalje, po domovini in po svetu, da bi povsod ohranila slovenski in jugoslovanski narodni folklor, da bi ohranila in obudila v ljudeh živo podobo slovenske narodne biti.

Celjsani se lahko veselimo sobotnega večera v Celjskem gledališču, kjer bo nastopila Akademska folklorno-plesna skupina »France Marolt« in Celjski akademski klub, ki prireditve organizira, je lahko zadovoljen, da mu je uspelo pripraviti nastop.

Umrli je nestor jugoslovanske arhitekture

Vsako jutro, skozi dolgo vrsto let, vedno isti prizor v risalnici arhitekta prof. Plečnika. Mirne in burne strokovne debate in druge razgovore je prekinil odmev drobnih, drsajočih korakov s hodnika, ki so bili znak za začetek dela v novem dnevu. Od ust do ust se je širil šepet »Ata prihaja!« Da, prišel je ata Plečnik! Studentje v svojih pogovorih o tem velikem možu niso poznali blestečih nazivov. Navzlic temu pa smo ga neizmerno spoštovali in ljubili. Bil je skromen po svoji zunanosti, kakor tudi v besedah. Njegov dobrodušni pogled nas je bodril pri delu. Z dušo in srcem je živel z nami, nas seznanjal s svojimi izkušnjami in nesebično pre-

sajal sadike lepote in estetike s svojega razkošnega vrta v naša srca.

Tak ni bil samo do nas, ki nas je vzgajal in smo mu bili blizu. S svojimi številnimi deli ni obogatil samo kulture jugoslovanskih, ampak tudi drugih evropskih narodov, med katere je posejal svoje arhitektonske bisere.

Zdaj nas arhitekt Plečnik po dolgem, 85-letnem trudapolnem in z velikimi deli bogatem življenju zapušta. Mi, njegovi učenci, kakor tudi vsa kulturna javnost se s spoštovanjem in z bolestjo v srcu poslavljamo od njega z njegovimi mislimi: »Kdor množi umetnost, razmnožuje bolečino. Nemara bi brez bolečine, brez trpljenja ne bilo niti potrebe po iskanju lepote...« K. B.

PRAZNOVANJE NOVOLETNE JELKE

V CELJU

Letošnja novoletno jelko smo v Celju prav lepo proslavili. Posebno lepo so prihod Dedka Mraza proslavili vrtci, osnovne šole in gimnazije. Pa tudi posamezni tereni so svojim najmlajšim pripravili prijetno praznovanje. Proslave so bile tudi po delovnih kolektivih.

Izredno lepo so novoletno jelko praznovali v II. četrti, kjer so po prisrčnem programu Lutkovnega odra pionirskom razdelili tudi lepa darila. Sploh pa so bili skoro pri vseh proslavah malčki tudi obdarovani.

Med zelo uspele prireditve novoletne jelke spada tudi teren Jožefov hrib, ki je Dedka Mraza pričakoval v Domu JLA, kjer je lepemu programu in pogostitvi prisostvovalo preko 300 povabljenih.

Na obeh gimnazijah je bilo spričo velikega števila dijakov nemogoče organizirati novoletno jelko v eni izmeni, zato je praznovalo po več razredov skupaj. Z nastopi, ki so si jih posamezni razredi pripravili je prišla do izraza aktivnost pionirjev in mladincev, pa tudi velika prizadevnost prosvetnega kadra. V družbi svojih profesorjev je mladina po končanih programih in pogostitvi tudi veselo zarajala.

V ZABUKOVCI

Otroci iz vrtca in pionirski so pripravili nekaj recitacij in igrice »Veliki

paket«, potem pa je prišel Dedek Mraz v spremstvu medveda Godrnjavčka in Snežink ter obdaril 220 otrok. Za uspešno prireditev se imamo zahvaliti predvsem sindikatu in upravi rudnika Zabukovca za vsestransko pomoč in razumevanje.

DEDEK MRAZ V KOMPOLAH

Pri organizaciji novoletne jelke v Kompolah so sodelovale vse družbene organizacije in so pod vodstvom Društva prijateljev mladine izvedle zelo uspešno proslavo svojim malčkom. Obdarovanih je bilo 190 otrok. Dedek Mraz se je izkazal tudi s kolektivnimi darili in je prinesel 10 sank, 5 šahov in nekaj knjig.

Za tako uspešno izvedbo novoletne jelke se imamo zahvaliti DPM Celje, Železarni Store, KZ Store, SZDL Kompole, ki so z denarnimi in drugimi darili priskočili na pomoč. Tudi starši otrok so s prostovoljnimi prispevki pomagali.

DEDEK MRAZ V PREBOLDU

Je kar lepo obdaril otroke. Najprej je bila velika zadrega, od kod dobiti denarna sredstva. Potem pa je priskočila na pomoč Tekstilna tovarna Prebold. In vsi obdarovani pionirji se ljudem, ki so se izkazali kot veliki prijatelji mladine, iskreno zahvaljujejo. Tudi KZ Prebold in drugim prav lepa hvala!

SHAKESPEAROV „MACBETH“

Pred premiero v CG 17. 1. 1957

Celjsko gledališče se približuje višku sezone: v četrtek, 17. januarja, bo premiera letošnje najpomembnejše uprizoritve — Shakespeareove tragične balade Macbeth v prevodu Otona Župančiča, a v priredbi in režiji Andreja Hienga.

S stališča kulturne zgodovine slovenskega igraltva je ta uprizoritev nedvomno izredna, zanimiva in pretresljiva: saj je med vsemi Shakespeareovimi tragedijami ravno Macbeth tista, ki smo jo najmanj igrali: nemara zaradi prirode Župančičevega prevoda, lahko da tudi zato, ker ji čas dolga leta ni bil naklonjen. Mitična balada o samozvancu-nasilniku in njegovi pošastni silovitosti ženi je bila tuja mirnemu času. Zdaj pa, ko smo doživeli gonobno življenje in zakotno smrt dveh velikih despotov dvajsetega stoletja, zdaj, ko ves svet doživlja v svojih najboljših glavah in srcih občutje neizmerne samote (nasilništvo in samota sta temeljni poetični sestavini te velike balade) — zdaj nam mora biti igra o

škotskem zločincu razumljiva in zgovorna.

Dogajanje se razvija v sivem, meglenem ozračju gigantskih goličav predzgodovinske dobe severnjaških krajev: samo v takem ozračju silovitih ljudi in nepretrganega kuhanja nerazumljivosti je mogoče doživljati to grozno igro.

Tudi čarovnice in poosebljene silnice usode so tu razumljive.

Razumljiva je tudi ognjevita strast Lady Macbethove, strast, ki ni več zgolj slavohelepe, temveč že nekaj večjega, meje človečnosti presegajoče. In samo tu je dojemljiva silovita moč in silna slabost osamljenega Macbetha, samota, ki tudi zločinca povelja, ga povzdigne v sfero edinstvenega, dragocenega življenja. Zakaj ob kraju, ko je zmožen izgovarjati take besede:

Moja pot
zašla je med suhljad, med žolto
listje
itd.
in zopet one stihe o življenju:

Zivljenje
je potujoča senca, beden glumec,
ki se razpreza svojo urico
na odru in potem izgine,
je pravljica, ki bedak jo pravi,
vsa zvočna in vsa burna, brez
pomena...

Ko je zmožen izgovarjati te besede, ni več klavrn zlikovec, ni več — kot poprej — slaboten suženj svoje žene, temveč simbol človeške samote.

Priredba Andreja Hienga je razsežno tragedijo zgostila v strnjeno, zgoščeno balado krajših izmer, a večje gostote. Z enim samim premorom — preizkušnem pripomočku shakespearekega odra arh. Jovanoviča — se mora vsa celota zvaliti na gledalce kot en sam mogočen monolit, kot keltski menhir...

Obe poglavitni vlogi bo videlo celjsko občinstvo v dvojni, alternativni zasedbi: kot Macbeth nastopata izmenoma Pavle Jeršin in Albin Penko, kot Lady Macbeth pa Mara Černetova in Angleca Hlebecčeva. Ker more vsak igralec ne le celoti, temveč zlasti tudi najbližjemu partnerju dodajati posem svoje izrazne prvine, bomo torej videli interpretacijo Shakespeareove pesniško najboljši tragedije v štirih inačicah — vsekakor poseben mik in zanimivost. V ostalih vlogah nastopajo: Janez Eržen (Macduff), Slavko Strnad (Banquo), Sandi Krošl (Malcolm), Vlado Novak (Danalbain), Slavko Belak (Lenox), Janez Škof (Seyton), Marjan Dolinar (Zdravnik), Nada Božičeva (prva dvornica), — in ves razširjeni igralski zbor Celjskega gledališča.

Dobra fotografija je vredna tisoč besed

OB IV. RAZSTAVI UMETNIŠKE FOTOGRAFIJE FOTOKLUBA »EMAJL«

Dobra fotografija je vredna tisoč besed, — tako pravijo danes v svetu.

Brez dvoma to tudi drži. Fotografija je nenadomestljiv dokument, kajti fotografski aparat v rokah dobrega fotografa zabeleži z največjo natančnostjo vse. Pomislimo samo, koliko so danes vredne fotografije tistih redkih partizanskih reporterjev, ki so ohranili bodimo rodovom v svojih posnetkih dragocene spomine na težke čase osvobodilnega boja. Poglejmo tudi kakšne obtožnice proti samim sebi so zapustili okupatorji, ki so svoja zverinska dejanja posneli na celuloidni trak? Da, fotografija je nenadomestljiva. Tako v kulturnem, političnem, gospodarskem in kdo ve kakšnem področju življenja še.

Od takrat, ko so iznašli fotografski aparat, pa do današnjih dni je fotografija močno napredovala. Sem moramo prišteti tudi film. Pa ne samo, da se je fotografija tehnično izboljšala, tudi barvna fotografija ni več nič novega; fotografija je šla v širino. Ogromno število ljudi danes fotografira. Na tisoče amaterjev je pri nas združenih v fotoklubih, ki poleg tega, da strežejo svojemu »konjičku« opravljajo koristno delo za vso našo skupnost. To so najbolj prepričljivi dokumentarci časa, do-

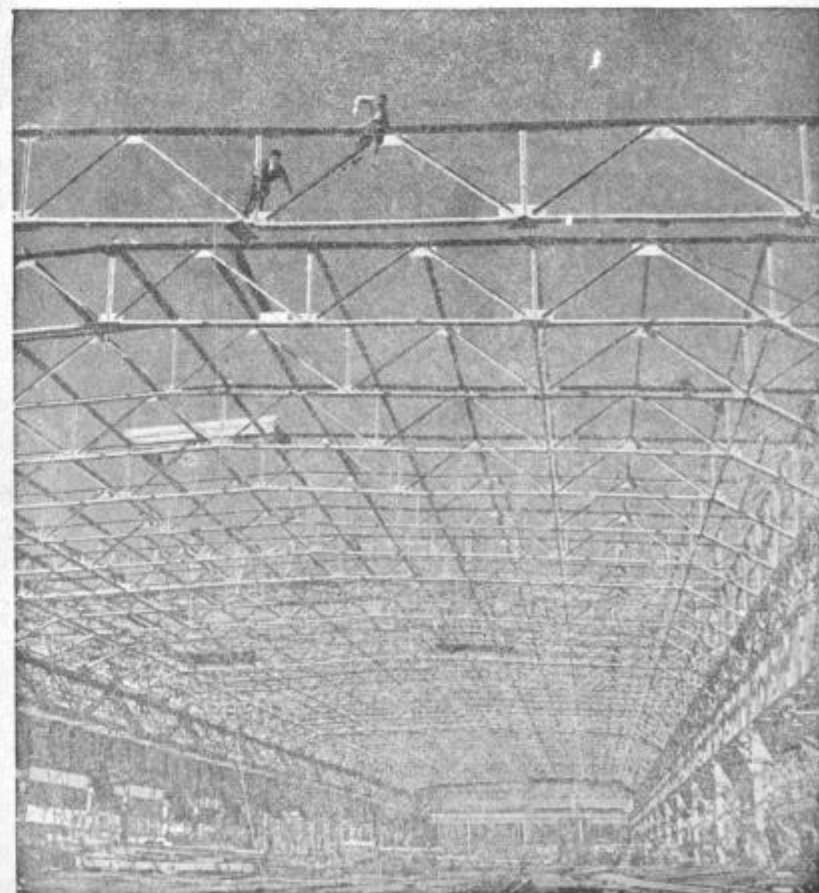
fotograf več, vedeti mora kaj hoče. Fotografija dokumentira, vsebuje vzdušje, daje polet, predvsem pa prepričuje.

V Celju je med najbolj prizadevnimi foto-klubi Fotoklub Tovarne emajlirane posode »Emajl«. Te dni je v prostorih Društva inženirjev in tehnikov na Titovem trgu v Celju priredil že četrto razstavo umetniške fotografije, na kateri sodelujejo tudi drugi klubi iz Celja, Slovenije in cele naše države. Na razstavi je 153 del, med temi črno-bele, ter barvne fotografije in barvni diapozitivi. Poleg Fotokluba »Emajl« sodelujejo še Fotoklub Celje, Fotoklub Prve gimnazije, Fotoklub »Prebold«, Fotoklub »Tine Rožanc« iz Ljubljane, Fotoklubi iz Zagreba, Kranja, Radovljice, Maribora, Sarajeva, Beograda, Jesenice in Djakova.

Pred otvoritvijo razstave je posebna žirija ocenila razstavljene slike in izbrala med njimi tri najboljše črno bele fotografije:

Prvo nagrado je za fotografijo »Tulipani« dobil Dolžan Drago (Emajl), drugo Zdravko Vidmar »Vrbe« (Fotoklub Celje) in tretjo Slavko Smolej iz Jesenic z sliko »Železna pajčevina«.

V skupini barvnih fotografij je prva nagrada pripadla Peršak Francu »Ce-



Smolej Slavko, ŽELEZNA PAJČEVI NA

Fotoklub Jesenice

gajanj in življenja. S pisano besedo lahko, da se pridržim pregovora, opišete kak dogodek, kako stvar s tisoč besedami in bralec bo kljub temu lahko podvomil, če pa bo videl sliko, bo vsak dvom odčel. Fotografija danes dosega vrsto učinkov. Seveda mora biti

je ponoči, druga Vidmar Zdravko »Tihožitje« in tretja Smolej Slavko iz Jesenic za sliko »V železarni Store«.

Razstava spada med zelo uspele kulturne prireditve te vrste pri nas. Prepričani pa smo, da nas bodo prihodnje leto spet prijetno presenetili.

ŽIVLJENJE NA NAŠI VASI**Borba okrog lučke elektrifikacije**

Vas Luče v Gornji Savinjski dolini uporablja lokalno elektriko, ki pa ji povzroča več jeze kot zadovoljstva. Po dnevi sploh nimajo toka, zvečer pa brlijo električne luči nekako do 9. ure in šele, ko se ljudje spravljajo spat, je tok za kakšno uro nekoliko močnejši, potem pa ga spet pripro.

Okoliški kmetje pa sploh nimajo elektrike in pravijo, da bi prav tako kot meščani tudi oni radi poslušali radio. Zato so pa že pred več leti napovedali borbo petrolejkam. Višinski kmetje so prispevali lep delež v lesu, najbolj izdatno pa je elektrifikacijo podprla zadruga. Nad vse delaven in požrtvovalen elektrifikacijski odbor se ni ustrašil nobenih ovir, nobenih poti in moledovanj za potrebnih material, prav tako pa je znal pridobiti vaščane tudi za prostovoljno delo. Zbrali so 15 milijonov (k temu znesku je bivši šolstanijski okraj pripomogel samo s 100 tisoč dinarji, moziška občina s poldrugim milijonom, vse drugo pa so zbrali kmetje sami in zadruga).

S tako dobro voljo in s tako materialno osnovo so v lanskem letu začeli z vso vmeno elektrificirati svojo vas. Do sedaj so stebri za daljnovod v dolžini 15 km že postavljeni, prav tako sta kompletna že 2 transformatorja in sedaj čakajo samo še žice, da napeljejo elektriko. Vse kaže, da bodo to zimo svojo borbo za elektriko vendarle izbojevali.

Medtem, ko elektrifikacija Luč tako zgledno napreduje, pa so se iz vrst starega elektrifikacijskega odbora pojavili možje, ki odločno nasprotujejo novi elektriki, hodijo od kmeta do kmeta in jih odvrtaajo od vsakršne pomoči za elektrifikacijo. Izgleda, da to ni starokopitnost sprico »hudečve iznajdbe« (kot se izražajo), češ, če je mojemu dedu svetila petrolejka, naj pa še sveti mojemu sinu. Verjetneje je pač, da so ti možje užaljeni, ker so bili kot neaktivni člani odbora zamenjani, domačini pa dajejo vidno priznanje energičnim ukrepom novega odbora. Agitacija teh starih odbornikov je šla ce-

lo tako daleč, da so že primeri, ko večji kmet ponuja darilo 10 kubikov lesa, samo da ga pustijo v miru in da mu v hišo ne napeljejo elektrike.

ZA ELEKTRIKO JE NA VRSTI VODOVOD

Vas Luče je bila včasih zelo priljubljeno letovišče, saj se je v poletnih mesecih tod zadrževalo kar po 150 tujcev in več. Danes pa turizem v tej vasi izumira. Poleg elektrike v Lučah vpije po obnovi odnosno graditvi tudi vodovod. Sanitarne inšpekcije, ki bi zašle v to vas, bi imele mnogo dela in bi malodane pri vsaki drugi hiši našle kričeče primere nehigiene. Hiše so tesno druga ob drugi. Tik za hišo ob nezavarovanih gnojščih so vodnjaki. Ljudje pijejo podtalno vodo, ki je ob nalihih vsa rjava. Poleg tega imajo sredi vasi pokopališče. Moremo se le čuditi, da v tej vasi ne izbruhnejo epidemične bolezni...

Tudi borba za vodovod v Lučah je dokaj stara. Že leta 1933 so začeli razmišljati o vodovodu, vendar je ostalo le pri predlogih. Lansko leto pa so istočasno z elektrifikacijo začeli tudi

borbo za vodovod, ki bo po načrtih, ki so že odobreni, stal približno 4 milijone din. Tudi za to pridobitev se domačini zelo zavzemajo in so pripravljeni pomagati z denarjem kot s prostovoljnim delom. Z gradnjo vodovoda bodo začeli takoj, čim bodo končana dela na elektrifikaciji.

KOMAJ VSAK DRUGI DAN HODIJO V SOLO

V stari Jugoslaviji se v lučki okolici niti polovica otrok ni šolala, ker so bili preoddaljeni od šole. Šele leta 1939 je bila v Podvolovleku, ki spada pod Luče, odprta enorazrednica. Takoj po osvoboditvi pa so tudi v Konjskem vrhu odprli enorazrednico. Tako se danes tudi v najoddaljenejših zaselkih Luč šolajo vsi otroci.

Kljub temu pa je še vedno precej otrok, ki zaradi oddaljenosti (2 uri težke hoje v hrib) prihajajo v lučko šolo komaj vsak drugi dan.

V Podvolovleku pa stopajo otroci v šolo komaj vsako drugo leto, ker je število novih učencev pre malo in morajo tako starejši otroci počakati na mlajše.

Zakaj taka razlika?

Preteklo soboto je bilo v Mozirju posvetovanje poslovojni in knjigovodni trgovin zadrugnega in državnega sektorja moziške občine. Na posvetovanju so razpravljali o kvalifikaciji kadrov v trgovini, ki jo določa nova uredba. Opaziti je bilo, da je na terenu precej nejasnosti. Govorili so tudi o smernih kazalcih družbenega plana za prihodnje leto ter o povečanju plač. Menili so, da se z zvišanjem plač ne bi smele povisati cene. Poslovodje trgovin in kmetijskih zadrug so kritizirali, da ne pridejo njihovi uslužbenci do primernih plač, ker imajo trgovine prevelike upravne stroške za upravo KZ. Zato so predlagali, naj bi bile trgovine pri KZ samostojni obrati s samostojnim obračunavanjem.

Precej časa so se ustavili tudi pri obravnavanju higienskih razmer v trgovinah. Opaža se, da nekatere trgovine temu vprašanju ne polagajo dovolj pozornosti.

Predstavniki zadrugnih trgovin so kritizirali prodajne cene nekaterih artiklov. Jabolka so letos zadruga odkupovale od 25 do 30 din za kilogram, ponekod pa jih že prodajajo po 90 din za kilogram. Vsekakor je tu prevelika razlika med odkupno in prodajno ceno. Verjetno je še vedno preveč raznih posrednikov, ki hočejo neupravičeno zaslužiti.

KMETIJSKA ANKETA LETA 1957

Kot vsako leto, bo tudi letos po stanju na dan 15. januarja v našem kraju izvedena kmetijska anketa, ki bo zajela podatke o površinah, številu živine in nekaterih kmetijskih strojih in orodju. Organizacijo ankete vodi Zavod za statistiko OLO, delo na terenu pa bodo izvajali anketarji, ki jih je imenoval Okrajni ljudski odbor.

Nova anketa bo pokazala razvoj živinoreje v letu 1956. Podatki bodo obdelani že do konca februarja, v čemer se spet kaže prednost ankete, saj je za obdelavo celotnega popisa potrebno mnogo več časa.

K. M.

Tudi takšne imamo med seboj

Živimo v času, ko si vsa naša skupnost prizadeva, da bi kmetijsko proizvodnjo čim bolj povečali, saj je od te v največji meri odvisen naš življenjski standard. Pričujoči dopis, ki smo ga prejeli od našega stalnega naročnika iz Griz, pa nasprotno ilustrira žalosten primer malomarnosti pri obdelavi zemlje, vreden obojanja vseh delovnih ljudi, ki se trudijo, da bi zvišali proizvodnjo v industriji in kmetijstvu. Pogledimo, kaj nam piše naš naročnik:

Zalostno je, da imamo med seboj tudi take kmete kot je v Pangracu kmet Z. V., ki je posejal okoli 6 arov prosa, pa se ni brigal, da bi ga ob pravem času spravil. Padel je sneg in tako je pridelal segnil. Isto usodo je dočkal tudi fižol na 4 arih površine. Lanski pridelki žita pa so mu vsi jesen uničevali kokoši, podgane in miši pod kozolcem, kajti mlatil je šele 13. decembra. Očitno ta kmet ni potreboval kru-

ha, saj ga je vse poletje kupoval v pekarni. Za druge mu pa ni mar. Kljub temu, da sta gospodar in gospodinja še čvrsta in imata 3 hčerke, mu delajo na kmetiji rudarji za nekaj kozarcev »kislíce«, katero tudi prodaja.

Prav bi bilo, da bi se za takšne malomarneže pozanimali tudi organi krajevne oblasti. Opazovalec

LEPI USPEHI OSEMENJEVALNE SLUŽBE

Osemenjevalna služba v moziški občini izvaja področje 11 kmetijskih zadrug. Pred tremi leti so živinorejci še z nezaupanjem gledali na umetno osemenjevanje, danes pa so se že pričeli, da je koristno in pametno. V preteklem letu je število umetno oplojenih krav naraslo na 1400 (na vsem področju pa je nekaj preko 2000 krav). Da je osemenjevalna služba v živinoreji napredna in gospodarsko koristna, nam dokazujejo primeri, ko so skoro vsa umetno oplojena teleta za več kilogramov težja od ostalih. Ta razlika znaša okrog 7000 kg letno, finančna vrednost v klavnosti pa znaša letno 1 milijon dinarjev.

ASANIRALI BODO 10 HEKTARJEV SADOVNJAKOV

Sadljarski odsek pri Kmetijski zadrugi Lubija-Lepa nujna je zelo aktiven. Na tem področju predstavlja sadjarstvo zelo važno kmetijsko panogo. Zato posvečajo posebno skrb čiščenju in škropljenju sadnega drevja. Pred kratkim so začeli z asaniranjem sadovnjakov na površini 10 hektarjev. Vsako leto mislijo asanirati nekaj starih sadovnjakov. Za letos pa predvidevajo še preko 2 ha novih malinovitih nasadov.

ŽENE ZADRUŽNICE PRIDNO DELAJO

Sekcija žena zadrug pri Kmetijski zadrugi Šmartno ob Dreti deluje že dve leti in v njej aktivno sodeluje okrog 40 žena. Vsako leto prireajo tečaje za vkuhanje sadja in zelenjave. V letošnji zimi bodo organizirale poseben krojni tečaj in tečaj za konzerviranje mesa.

Žene zadrugnice se precej ukvarjajo tudi z vrtnarstvom. Imajo svoj vzorno urejen vrt, na katerem so v preteklem letu pridelale dosti zelenjave za otroško kolonijo. Letos pa nameravajo urediti tudi tople grede.

Sekcija žena zadrug pri KZ Gornji grad organizira že tretje leto gospodinjstveni tečaj, ki je povezan tudi s poučevanjem ročnih del, higieno in drugimi strokovnimi predmeti. Zaradi številnih prijav bosta letos v Gornjem gradu verjetno kar dva gospodinjstvena tečaja.

ZGRADILI BODO HMELJSKE SUŠILNICE

V hmeljarskih okoliših vojniške občine se vrtno bolj čuti potreba po gradnji sušilnic, zato je Svet za komunalno priobinskim ljudskim odborom sprejel sklep, da bodo kmetijske zadrugice Strmec, Vošnjak in Dobrna pričele z gradnjo hmeljskih sušilnic. Kredita za gradnjo bodo prispevale kmetijske zadrugice ob podpori Hmelzad Zalec. Prav tako pa se za gradnjo sušilnic zanimajo tudi sami hmeljarji, ki bodo krili del gradbenih stroškov.

V MOZIRJU BODO GRADILI MLEKARNO

Na zadnji seji upravnega odbora Gozdarsko-kmetijske proizvodne zveze Mozirje so sklenili poleg drugega, da bodo v letošnjem letu zgradili novo mlekarino in bodo v ta namen takoj prisopili k izdelavi elaborata. Z graditvijo novega mlekarskega obrata bodo zajeli precejšnje količine mleka, ki ga sedaj ne odkupijo. Odpadel pa bo tudi drag prevoz mleka v Celje, saj stne za liter kar 19 dinarjev.

PO 10. LETIH BI RU, ŽE ČAS RAZMEJITI PAŠNIKE

Pri Gozdarsko-kmetijski proizvodni zvezi Mozirje so nedavno ustanovili aktiv absolventov kmetijskih šol in naprednih kmetovalcev moziške občine. Na prvem sestanku so že obravnavali vprašanje uvaanja rodovitne pasme v živinoreji. Prišli so do zaključka, da ima sivorjava pasma najboljše pogoje za nadaljnji razvoj v teh predelih.

Na seji so tudi sklenili, da bo treba za uspešen razvoj živinoreje predvsem urediti razmejitve pašnikov od gozdov, saj se to vprašanje vleče že 10 let.



Kdo ve, kaj premišluje tale fantič? Najbrž o Prometeju, ki je ljudem prinesel luč — ali pa o tem, da bo petrolejka spet pogosto zamenjala elektriko

Sinček - mamin, hčerka - očetova

Pred nekaj dnevi sem bila na obisku pri družini, ki ima 2 otroke — sedemletnega sinčka in petletno hčerkico. Po obrazu staršev in otrok sem takoj spoznala, da sem prišla ob nepravem času. Četvorica je užaljena zrla drug drugega in ko sem se hotela obzirno posloviti, me je mati zadržala. Oče je takoj uvidel, da mi žena kani zaupati vzroke pravkaršnega družinskega prepira, pa jo je prehitel in bruhnil nanjo vprico mene kopico žaljivk. »Taka mati, sinček ji je bogec in zna za vsako njegovo napako najti opravičilo, tale moja Pepelka pa ne sme ničesar otroškega zagrešiti, ne da bi jo pri priči kaznovala.«

Mati je ponovila skoro isti stavek in pripomnila, da njen Matjažek pač res ne more ljubiti očeta, ker ga za vsako malenkost nahruli, čisto pa tudi natepe, medtem ko svoji Ljubici spregleda vse vragolije, ji kupuje darila in se vsako prsto minuto poigra z njo.

Bilo mi je mučno, da sem pričla družinskih preprirov, ki sem jih od nekdanj najbolj sovražila. Ker je bilo preveč teh obojestranskih obsodb, sprva nisem vedela, komu bi dala prav. Zdelo se mi je vsekakor, da so materine obdolžitve večje in bi raje stopila na njeno stran. Otoka sta stala vsak pri svojem zaščitniku in sovražno motrila drug drugega. Ko sta po strani poškilila name-tujca, se mi je zdelo, da tudi onadva terjata od mene, da povem svoje mnenje. Ker sem bila z obema zakoncem v dobrih, prijateljskih odnosih, sem bila res v zadregi in sem povedala pač, kar mi je narekoval razum: Ker

sta oba otroka vajina, bi morala pač oba enako ljubiti in oba enako kaznovati.

Na to mojo pripombo, sta oba v eni sapi priznala, da tako tudi ravnata, toda njuno izjavo sta prevpila užaljena otoka z: »Ni res«. Res sta otoka ponovila iste obtožbe, kot sta si jih prej zakonca metala v obraz. V tem prepiru sta v otroški logiki otoka poiskala sama opravičilo: Matjažek je samo mamin in ga očka nima pravice kaznovati, Ljubca pa samo očkova in je mamica ne sme kaznovati...

Par dni pozneje sva z materjo na samem govorili o tem »družinskem problemu«. Priznala je, da so prepiri v hiši vedno le zaradi otrok. Priznala pa je tudi, da sta temu oba kriva, ker od vsega početka nista pravilno vzgajala otrok. Ko se jima je rodil prvorojenec, sta dve leti preživela zakonca v najlepši harmoniji. Oba sta oboževala svojega Matjažka. Ko pa je prišla še punčka, jo je oče sprejel še s posebno nežno ljubeznijo, ker je bila tako »njevova«, povsem njemu podobna. Tako sta si kar kmalu, ko sta otoka doraščala, izbrala vsak »svojega«. Če je kdo vprašal Matjažka, čigav je, je dosledno odgovorjal z »mamino«, punčka pa je bila vedno »očkova«. Starša sama sta se temu smejala in jima je celo laskalo. Kmalu sta v tej svoji razdvojenosti ljubezni prišla tako daleč, da sta bila neobjektivna in sta otrokoma res delala krivico. To sta otoka čutila in se še bolj trmasto navezala vsak na svojega zaščitnika. S tem so se začeli prepri...

GOSPODINJSKI KOTICEK**Da boste denar bolje obrnili**

OB IZIDU GOSPODINJSKEGA KOLEDARJA 1957

Resda ni nobena umetnost potrošiti redne mesečne prejemke: kupiti to in ono, pa si »suh«. Drži pa tudi, da marsikdaj potrošimo denar za manj važne stvari, za nujno potrebne pa ga zmanjka.

Zato vsi, ki proučujejo gospodinjstvo, toliko poudarjajo, naj bi v sleherni družini vpeljali gospodinjstvo knjigovodstvo, se pravi, predvideli prejemke in izdatke, sproti zapisovali porabljene zneske in ob koncu vsakega meseca kontrolirali, ali so denar res smotrno izkoristili ali ne.

Marsikatera umna gospodinja bi že ravnala tako, pa se v knjigovodstvu ni znašla, morda se ji je zdelo tudi preučeno, čeprav se da zelo poenostaviti. O tem se lahko prepričate v Gospodinjstvem koledarju 1957, ki ga je izdal

Centralni zavod za napredek gospodinjstva. V njem najdete obrazce za letni in mesečne proračune, v katerih so predvideni vsi izdatki, ki pridejo v poštev za družino.

Več strani koledarja je odmerjenih popisu družinskega inventarja: pohištva, perila, posode itd. Mestnim družinam, zlasti če sta oba starša zaposlena, bo zelo dobrodošel Seznam perila, oddanega v pranje in krpanje. Predvsem kmečkim družinam pa je namenjen obrazec, ki bo olajšal pregled nad domačimi pripusti plemenskih živali, koštic, začelka valjenja in izlege perjadi itd.

Za gospodinjne razveseljiva novost so nasveti, koliko blaga potrebujemo za različno posteljnino in oblačila, koliko toplote dajejo razne vrste drv in pre-

moga, kako uporabljamo električni pečnik, Econom lonec in mešalnik (zraven je tudi nekaj jedi in receptov za jedi, ki jih pripravimo v teh posodah). Našli pa boste tudi nasvete za smotrno delo v kuhinji itd. Koristi bodo tudi nasveti, kaj vse naj bo v domači lekarni in kako pomagamo ponesrečencem, preden pride zdravnik.

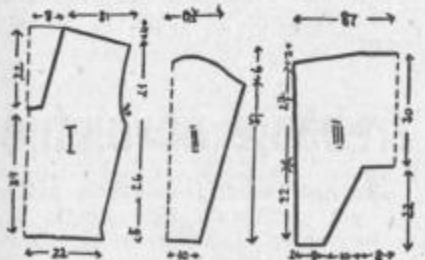
Zlasti izčrpni pa so nasveti za delo na zelenjadem in cvetličnem vrtu in za nego lončnic v posameznih mesecih, tako da niti začetniki v vrtnarstvu ne bodo več v zadregi, kako ravnati, da bo pridellek čim bogatejši in lepotečni vrt čim lepši.

Preveč prostora bi porabili, če bi hoteli omeniti vse, kar prinaša Gospodinjstveni koledar. Na kratko lahko rečemo, da vsebuje vse kar treba da zna umna gospodinja.

LEPA IN PRAKTIČNA JOPICA ZA SPORT

Jopica iz debelejšje volne, kapa pa je podstavljena iz volne druge barve. Potrebujes 500 gramov rdeče in 100 gramov bele, srednje debele volne. Igli št. 2½. Vzorec je gladek. Za sprednji del nasnuješ 124 zank in pleteš gladko. Zadnji del delaš kakor prednji (brez izreza). Za rokav nasnuješ 56 zank.

Za kapo nasnuješ 22 zank, to je 8 cm, pleteš 96 vrst, to je 22 cm. Na levem robu 28 krat v vsaki tretji vrsti dodaj eno zanko. Sedaj spleteš nasprotni del, združiš oba in pleteš naprej, potem ko si v sredini za vratni izrez (zadaj) 44 zank zraven nasnula. Nato 118 zank, to je 27 cm, plečeš, pri tem 6-krat vsakih 270 vrst na obeh straneh 1 zanko dodaš (širina 156 zank, to je 56 cm). Ostalih 14 vrst, to je 3 cm na obeh straneh 7-krat 8 zank snameš, drugih 44 zank pa v eni vrsti končaš. Za podlogo spleteš iz bele volne še en isti del. Oba dela sešiješ skupaj.



CELJANI — PREDLAGAJTE,

kako naj bi zazidali prostor ob podaljškju Ulice XIV. divizije

Betonški cestni most čez regulirani del Savinje je končan. Tudi podaljšek Ulice 14. divizije je v grobem dograjen. Gradnja teh dveh objektov pa je odprla popolnoma nov vhod v naše mesto z južne strani, to je del, ki je bil doslej precej skrit očem. Vsakemu je jasno, da bo na prostoru med Savinjskim nabrežjem in ulico Tončke Čečeve prej ali slej rasla vrsta novih stavb, ki bo izboljšala sedaj ne preveč mikavno sliko. Oddelek za gradnje pri občinskem ljudskem odboru je te dni v izlozbi Ljudskega magazina razstavil skico, kako naj bi bil ta del zazidan, pri tem pa vabi prebivalce našega mesta naj s predlogi sodelujejo pri njegovi ureditvi.

Sodelovanje čim večjega števila Celjanov pri ureditvi našega mesta je zelo zaželeno in je hkrati v skladu z načeli našega samoupravnega sistema. Ne samo strokovnjaki in odgovorni činitelji, vsi meščani naj sodelujejo pri težnjah za čim lepši izgled mesta in za čim smoternejšo izgradnjo. Zato zavijamo rokave in na delo. Trije najboljši predlogi bodo nagrajeni, in sicer:

z nagrado občinskega ljudskega odbora

NOVOLETNA JELKA NA JOŽEFOVEM HRIBU

Pri nas so cibicani in pionirji lepo proslavili praznik novoletne jelke. Zbrali so se v dvorani Doma JLA. Malčki so izvedli lep program. Na sporedu so bile recitacije, pevske točke in priložnostna igrice, ki jo je pripravil z malčki tov. Jože Zagorčnik. Po igri je nastopil Dedek Mraz. S pecivom, slaščicami in sadjem je bilo obdarovanih okoli 300 otrok.

NA JOŽEFOVEM HRIBU BODO POŽIVILI DELO V ORGANIZACIJI ZVEZE BORCEV

Organizacija ZB na Jožefovem hribu je na običnem zboru pregledala svoje delo v minulem letu. Ugotovljeno je bilo med drugim, da se članstvo premalo zanima za svojo organizacijo in se v njej premalo udeležuje. Novi odbor bo članstvo zaktiviral, da bo delo v organizaciji postalo živahnejše.

POLULE—ZAGRAD—PEČOVNIK

Ta nedavno še zelo zapušteni celjski obrobní okoliš je postal v zadnjem času zanimiv po uspešnem kulturnem delovanju množičnih organizacij. Domača »Svoboda« že gostuje okrog z dobro naštudirano »Via Mala«. Terenske organizacije SZDL so zelo delavne in se zavedajo svoje naloge.

Prebivalci tega predela so ponosni na novo šolo na Polulah in s spoštovanjem govore o učitelstvu, ki vzorno vrši svoje poslanstvo. Zato pa se tem bolj čudijo, da stanovanjska uprava še danes ni rešila košljivega stanovanjskega problema in kljub intervencijam množičnih organizacij ne dodeli stanovanja učitelstvu.

Na šoli so imeli nedavno odlično uspel roditeljski sestanek, kjer je šolski inšpektor tov. Strehovec govoril o godobni domači vzgoji. Upravitelj tov. Čuk Franjo pa je govoril o zapazenih učno vzgojnih napakah učencev. Starši so bili obema govornikoma za izvajanje zelo hvaležni.

Tudi z novoletno jelko se je letos izkazal ta predel. S sodelovanjem šolskega odbora, starešinskega pionirskega sveta in množičnih organizacij, posebno pa še z denarnim prispevkom rudnika Pečovnik in Apenika, je organiziral uspešno prireditev, na kateri so bili obdarovani vsi učenci.

Terenske organizacije, ki so tu zelo delavne, se poslužujejo šolskih prostorov. V lepi telovadnici gostuje že novo telovadno društvo »Partizan«, ki se dobro razvija. Zeleti je le, da dobi dovolj sposobnih vadiateljev za uspešno delo.

IZ ŠTOR

Pred nedavnim je bil tu ustanovni občni zbor »Društva žena«, katerega so se udeležile tudi zastopnice Okrajnega odbora ženskih društev celjskega okraja.

Na sestanku so žene sprejele društvene pravila in sklenile, da prično takoj s pripravami za zimsko delo. V kratkem nameravajo urediti vprašanje preskrbe šole in otroških vrtca z mlekom in moko za malice. S pomočjo komisije za ženska vprašanja bodo v zimskih mesecih organizirale kuharski tečaj.

V ŽELEZARNI STORE BODO NAGRADILI MARLJIVE DELAVCE

Mladinska organizacija v železarni je dosegla pri svojem delu že lepe uspehe. Skoraj vsi mladi ljudje se udeležujejo v kulturno prosvetnem delu, v delavskem samoupravljanju pa se je povečalo število mladih delavcev. Da bi izpopolnili svoje strokovno znanje, obiskujejo mnogi mladinci dvoletno šolo za visoko kvalificirane delavce, šolo za odrasle ter razna predavanja.

Na mladinski konferenci, ki bo te dni, bodo za vestno in pošteno delo nagradili 11 mladincev in mladink s knjižnimi nagradami.

bora 5.000 din; z nagrado Olepševalne ga in turističnega društva 3.000 din in z nagrado Celjskega tednika 2.000 din.

Predlogi so lahko obravnavani v skicah in pismenih predlogih. Obravnavajo naj, kake stavbe bi tu stale, čemu bi služile, koliko naj bi jih bilo, koliko nadstropij naj bi imele, kako naj bi bila urejena okolica.

Predloge pošljite na ljudski odbor mestne občine, oddelek za gradnje. Vse te predloge bo proučila posebna komisija. Najboljši trije, kot je že omenjeno, bodo nagrajeni, kar bomo objavili v Celjskem tedniku. Rok dostavitve predlogov je do konca januarja.

Pri tem skromnem natečaju imajo pravico sodelovati vsi prebivalci Celja, izvenšiški uslužbenec celjske občine, odbornikov Olepševalnega in turističnega društva ter redakcije Celjskega tednika.

Kronika nesreč

V Vrhnem pri Sentjurju sta trčila dva osetna avtomobila, ker sta voznika vozila prehitro in po sredini ceste, ki je bila polzka. Poškodb ni bilo, le nekaj škode.

V Gotovljah je trčil voznik osebnega avtomobila v konjsko vprego po krivdi voznika konjske vprege, ki se ni prepričal, da je cesta I. reda prosta.

Na Ljubljanski cesti se je voznik osebnega avtomobila, ki je vozil na prekratki razdalji, zaletel v tovorni avto, ki je obstal.

V Medlogu se je zaletel v železniške zapornice voznik tovornega avtomobila iz Domžal, ker je prepozno opazil zaprto zapornico.

Voznik tovornega avtomobila Kmetijske zadruge v Vitanju je povzročil dve prometni nesreči in obkrožal pobegnil. Vozniku bo odvzeto vozniško dovoljenje.

Voznik tovornega avtomobila iz Maribora je zavozil iz ceste po nasipu v potok Ložnica. Do nesreče je prišlo na ostrem zavoju, kjer je voznik izgubil oblast nad vozilom. Avtomobil je letel po zraku 6 metrov. Pri vozniku so ugotovili prekomerno količino alkohola, kar je pri vožnji negativno vplivalo, posledice pa niso izostale. Voznik je lažje poškodovan, škoda pa znaša 100.000 din.

To je bilanca zadnjega tedna v lanskem letu. Vozniki se sicer izogovarjajo na vremenske nepravilnosti, vendar ta izgovor je jačev. Potrebno je pač prilagoditi hitrost vožnje stanju ceste, prometa, izkušenosti voznika, pa bo varnost prometa zanjamejena in ne bo prišlo do takih nesreč.

Na polodici je padla Terezija Čečko iz Višnje vasi. Zlomila si je desno stran reber.

Katarina Belej iz Smarja je padla z višine štirih metrov. Utrpela je notranje poškodbe in zlom reber.

Pri padcu si je zlomil nogo upokojenec Karl Mulej iz Sentjurja.

Pri smučanju si je zlomil nogo 10-letni Matija Turnšek iz Založ pri Polzeli.

Pri padcu si je zlomila nogo Ivanka Iskra iz Liboj.

Z lestve je padla in si poškodovala glavo Marica Kramer iz Prebolda.

Z nabojem si je prestrelil čeljust Franc Kroflič iz Črnoce pri Velenju.

V Primožu pri Sentjurju je padel in si zlomil nogo Ivan Urleb iz Maribora.

Pri sankanju si je zlomil nogo Ivan Zimšek iz Brega.

Pri telovadbi je padel in utrpel pretes možganov Roman Vrbovšek iz Celja.

Nezavesnega s poškodbo na glavi so našli na Mariborski cesti Jožeta Prevornika iz Bukovčaka.

Pri padcu je utrpele notranje poškodbe triletna Berta Koštomaj iz Levca.

Štiriletni Ivan Markovčič iz Rogaske Slatinde je padel in si zlomil nogo.

Žrebanje novoletne in mladinske križanke

Pri naši letošnji novoletni križanki je spet sodelovalo lepo število naših križankarjev. Uredništvo je sprejelo nad 200 rešitev. Kljub temu, da je bila križanka razmeroma lahka, topot tudi izkušeni reševalci nekaterih besed niso pravilno rešili, nekateri pa so pustili več kvadratov kar praznih.

Žreb je določil kot prvega izžrebanca Vrečer Antona, Cesta na Dobravo (nagrada 3000 din).

Nadalje so bili izžrebani: Hrašovec Majda, Celje Zidanškova ulica (nagrada 2000 din).

Topolovec Mara, Šostanj (nagrada 2000 din).

Krušič Aleksandra Celje, Stanetova (nagrada 1000 din).

Batič Boris, Ljubljanska 12 (nagrada 1000 din).

Veber Viktor, Zavodna 4 (nagrada 1000 din).

so nakazali precej problemov, ki jih bo ljudski odbor po svojih svetih moral reševati v letošnjem letu. Vsi predlogi volivcev so upravičeni in se nanašajo na razvoj občine v Saleški dolini.

Stanovanjsko vprašanje je eno izmed najbolj perečih. Občina sama ne bo v stanju rešiti tega problema in bo tu potrebna vsestranska pomoč okraja in republike.

Ker je območje predvsem delavsko naselje, je tudi dohodek odvisev od dobrega gospodarjenja podjetij in gospodarskih organizacij, medtem ko so dohodki od kmetijskih gospodarstev na drugem mestu. Tu so predvsem mala in srednja gospodarstva, ki imajo manjše družbene obveznosti. Vendar pa tudi te niso vedno točno poravnane, nekaj iz nediscipliniranosti samih davkoplačevalcev, nekaj pa tudi zaradi gospodarskih težkoč, ko kmetovalci ne morejo lesa in živine prodati po primerni ceni. Z omejitvijo sečnje lesa so predvsem prizadeti hriboviti predeli.

Vsekakor bo potrebno rešiti vprašanje odkupa živine, ki je organiziran samo po KZ, izven njenega območja pa se ne more prodati nobeno živinčce. Tako ostane v mnogih predelih precej lepe živine neprodane.

Važna komunalna dejavnost za Saleško dolino je regulacija reke Pake, ki se bo verjetno začela v letošnjem letu. Potrebna investicijska sredstva bodo dala večja podjetja, občina in OLO Celje. Predvideva se tudi asfaltiranje ceste Šostanj—Velenje in nadalje do Četovega.

TUDI TRNOVLJE JE OBISKAL DEDEK MRZ

in napravil malčkom veliko veselje, tako z uprizoritvijo igrice »Meh za smeh«, še bolj pa z darili. Po končanem programu so si nasmejani otroci razkazovali »čudežna darila« in spraševali, če bo spet kmalu prišel preljubi Dedek Mraz.

DEDEK MRZ V METALURŠKO INDUSTRIJSKI ŠOLI V ŠTORAH

Tudi letos je uprava te šole priredila novoletno prireditev. Direktor šole tov. Anton Klinar je najprej analiziral učne uspehe ter govoril o problemih šole, zbrane mladince pa je nato pozdravil direktor Železarne tov. Andrej Svetek. Dedek Mraz pa je nagradil vsakega učenca z novo delovno obleko, podaril je 20 parov smučí, 40 parov gozjaric in 20 smučarskih jopičev.

DEDEK MRZ TUDI V LETUŠU

Učence v Letušu je obiskal Dedek Mraz s tako številnimi darili kot še nobeno leto doslej. Dva zvrhana koša in še en zaboj daril je prinesel in z njimi obdaril šolske in predšolske otroke. Otroci pa so mu postregli z zanimivimi prizorčki, telovadbo in deklaracijami. Vsem, ki so prispevali za to bogato obdaritev, se otroci in vodstvo šole najtopleje zahvaljujejo.

ŽALOSTNA BILANCA

LANI JE BILO V CELJSKEM OKRAJU OKOLI 200 PROMETNIH NESREČ

V prvem polletju lanskega leta je bilo v celjskem okraju 40 prometnih nesreč. V drugi polovici leta je to število naraslo na 191. Poglejmo še bilanco zadnjih dni v lanskem letu.

Na Mariborski cesti se je zaletel v tovorni avtomobil kolesar F. B., ker je vozil po levi strani ceste. Pri tem je kolesar dobil težje poškodbe.

V Smarjeti se je prevrnil tovorni avto iz Trčiča, ker je voznik izgubil v gosti megli cesto pred seboj. Poškodb ni bilo, le nekaj materialne škode.

V Petrovčah sta trčila voznik tovornjaka in voznik konjske vprege zaradi neprevideznosti pri srečanju. Voznik je poškodovan.

Do težjega trčenja je prišlo v Sempetru v Savinjski dolini, ko je voznik osebnega avtomobila iz Pirana zavozil med konjsko vprego in avtobusom. Do nesreče je prišlo zaradi prehitre vožnje na spolzki cesti. Voznik konjske vprege je laže poškodovan, škoda pa je ocenjena na 600.000 din.

Med Štorami in Sentjurjem je padel s kolesa kolesar D. K. na zamrznjeno cestišče. Pri padcu je dobil težje poškodbe.

V zadnji del konjske vprege se je v Sempetru zaletel motorist P. K. iz Celja. Do nesreče je prišlo zaradi nepravilnega prehitavanja in zaradi nehaadne spremembe vidljivosti. Med prehitavanjem se je nenadoma prižgala cestna razsvetljava, ki je motorista zmedla. Motorist je težje poškodovan.

V Petrovčah se je na križišču zalela z državnim avtomobilom voznika brez izpita in na privatnem potovanju. Avto je zadel v kip ob cesti in se prevrnil. Na vozilu je ocenjena škoda na 120.000 din. Kdo bo plačal?

ZADNJI DAN V LANSKEM LETU ENA SMRTNA ŽRTEV

Na Silvestrovo zvečer je bil pred naseljem Levce žrtev prometne nesreče 26-letni kolesar Ivan Veber, ki se je vračal proti domu. Zadel ga je voznik poltovornega avtomobila Adolf Strmšek, zaposlen pri podjetju Mleko v Celju. Kolesar je v bolnišnici podlegel poškodbam. Zapustil je ženo z dvema otrokoma. Povzročitelj nesreče je po dejanju zbežal.

Eno uro pozneje istega dne pa je bil žrtev prometne nesreče v Medlogu drugi kolesar Stanko Goršek iz Ločnice pri Celju. Vozil je proti Celju v vinjenem stanju in brez luči ter trčil v osebni avto, ki ga je vozil Gregor Ročnik, zaposlen pri okrajni gozdni upravi v Celju. Voznik avtomobila, ki je bil tudi vinjen, je po dejanju pobegnil, da bi zabrisal sled za seboj. Kolesar je dobil k sreči le lažje poškodbe.

Uslužbenec prometne milice in prometne varnostne službe so vse po begle povročitelje prometnih nesreč kmalu izsledili.

Zbori volivcev v Šaleški dolini

lja. Urediti bodo še vodovodno omrežje ter vrsto manjših komunalnih del.

Na skoro vseh zborih volivcev je bilo iznešeno pereče vprašanje šolstva. Hitri dotok nove delovne sile v rudnik narekuje nujno dograditev nove šole v Velenju. Prav tako pa bo potrebno pristopiti k gradnji novih šol tudi v Paki in Belih vodah ter urediti šolo v Šostanju. Na vse te probleme mislita svet za šolstvo in ljudski odbor, vendar ne bosta v stanju sama rešiti tega vprašanja brez pomoči višjih proračunskih ustanov.

TUDI V JURKLOŠTRU KULTURNO DELO NE SPI

Za Novo leto je KPD »Prežihov Vornac« priredilo v Jurkloštru Molierovo komedijo Skapinove zvijače. Komedijo so zelo dobro izvedli na splošno zadovoljstvo vseh gledalcev. Posebno se je izkazal Ferdinand Žagar, ki je glavno vlogo mojstrsko odigral. Tudi ostali so svoje vloge dobro odigrali.

Ljudje so zadovoljni odhajali iz dvorane z željo, da bi še večkrat videli tako kvalitetna odrska dela.

VZAJEMNO DRUŠTVO V ŠTORSKI ŽELEZARNI

je prepuščeno samemu sebi. Tako so ugotovili na nedavnem običnem zboru. Čeprav je društvo za sindikalno organizacijo velikega pomena, saj je vanj včlanjenih že okoli 800 članov sindikata, ki je že svojim članom razdelilo za 18 milijonov dinarjev brezobrestnih posojil, se sindikalna organizacija tega pomena ne zaveda dovolj. Zlasti premalo pozornosti posveča sindikalna organizacija vključevanju novih članov v Vzajemno društvo.

GOSTOVANJE PEVSKEGA ZBORA VELENJSKE SVOBODE

V Bočni in Mozirju je nedavno gostoval pevski zbor Velenjske Svobode z izbranim programom umetnih, partijskih in domačih narodnih pesmi. Obisk koncertov ni bil zadovoljiv, kar pa je vzrok predvsem neprimeren čas nastopa, saj je bil koncert v Bočni že dopoldne v Mozirju pa ob treh popoldne.

KAKO REŠEVATI NEKATERE NALOGE?

Pred nedavnim je bil v Sentjurju pri Celju sestanek predsednikov krajevnih odborov občine, na katerem so razpravljali o njihovem delu. Krajevni odbori so poskrbeli za popravilo občinskih in gozdnih cest ter mostov in za ureditev naselij. Pozanimali so se tudi za delo šolskih odborov. Najuspešnejše je bilo delo Prevorjanov.

Nekateri krajevni odbori še vedno ne rešujejo raznih problemov in nalog zadovoljivo. Takšen je odbor v Dramljah, ki se ni potrudil, da bi bili vsi kraji na tem področju elektrificirani.

NA ZBORU VOLIVCEV V MOZIRJU so nedavno volivci razpravljali o delu občinskega in krajevnega odbora Mozirje. Po poročilu je bila zelo živahna razprava o delu obratov široke potrošnje. Na zboru so zamenjali tudi nekatere nedelavne člane potrošniškega sveta pri trgovini »Prodaja«. Najbolj živahna pa je bila razprava o cenah mesa. Volivci so zahtevali, da se v mesariji v bodoče kategorizira meso v dve kategoriji. Prav tako pa so bili tudi mnenja, da je potrebno v mesnicah ustanoviti politošniški svet in so ga na zboru tudi izvolili. Svetu so naročili da skuša z realno kalkulacijo doseči da se cene mesa čimprej znižajo.

IZ VOJNIKA

Društvo učiteljev in profesorjev v vojniški občini je v kratkem obdobju uspelo organizacijsko uvrstiti svoje članstvo. Uspehi se kažejo zlasti v družbeno politošniški dejavnosti. Na zadnji sindikalni seji so sprejeli program dela in napravili podroben mesečni načrt študijskih sestankov na posameznih šolah.

IZ PONIKVE PRI GROBELNEM

Preteklo nedeljo je bila tu letna mladinska konferenca, na kateri so mladinci razpravljali o delu v preteklem letu, ki je bilo v glavnem uspešno. Najslabši je bil pododbor v Dolgi gori. Razpravljali so tudi o načrtih za bodoče delo in sklenili, da bodo organizirali 4 predavanja o kmetijstvu ter da bodo obiskali kakšno vzorno državno kmetijsko posestvo. Ustanovili so tudi folklorno skupino, ki bo delala v okviru kulturno prosvetnega društva.

PRED NEDAVNIM SO V SENTJURJU

...v šoli odprli šolsko kuhinjo, ki je namenjena predvsem revnim učencem ter tistim, ki se vozijo vsak dan v šolo. Teh pa ni ravno malo, saj jih je iz Ponikve, Grobelnega in še nekaterih drugih krajev samo štirideset.

...obnovili poslopje občine, ki je vsa leta po svoboditvi kazalo sledove bojev med NOV. V njem bodo namestili vse odseke občine, pošta pa bo dobila nove prostore.

...organizirali zanimivo predavanje o vzponih alpinistov v Alpah, spremljano s skiptičnimi slikami. Predaval je naš znani alpinist Ciril Debeljak iz Celja na povabilo šentjurskega Planinskega društva.

IZ RIMSKIH TOPLIC

Pred dnevi je bil v Rimskih Toplicah občni zbor aktivna LMS, katerega so se med drugimi udeležili tudi predstavniki organizacije SZDL ter občinskega komiteja LMS.

Na običnem zboru so razpravljali o uspešnem delu aktivna v preteklem letu, obenem pa so ugotovili, da se od 53 mladincev nekateri še ne zanimajo dovolj za delo v mladinskih organizacijah. Sklenili so, da bodo te mladince pritegnili medse, ustanovili pa bodo tudi mladinski pevski zbor.

IZ GORNJEGA GRADA

Na običnem zboru organizacije ZB NOB V Gornjem gradu so razpravljali tudi o postavitvi spomenika padlim žrtvam v NOB. Spomenik bo eden najlepših v mozirski občini in ga bodo odprli prihodnje leto. Sredstva za spomenik imajo v glavnem že zbrana. Spomenik bo predstavljajal stoječi kip moškega, ki kliče ljudstvo k uporabi. Sklenili so tudi, da bodo uredili ostale grobove padlih borcev in na njih postavili primerne spominske plošče.

GRD ZLOČIN NA LIMOVCIH

V noči od 4. na 5. januar je 35-letni posestniški sin Ferme Viktor iz Limovce št. 3, obč. Vransko, poklal s sekiro vso živino svojemu 80 let staremu očetu Gotardu. Ko je kot po navadi Ferme Marija, sestra navedenega prišla zjutraj v hlev, se ji je nudi grozen prizor. Vsa živina, t. j. 2 junca, krava s teletom in konj, so imeli s sekiro odsekane glave. Enaka usoda je doletela tudi prašiča. Ko se je vrnila v sobo, je našla tam zamišljenega brata Viktorja in ker je dejanja takoj osumila njega, ga je vprašala, zakaj ne gre krmit živine, kar je bil sicer njegov posel. O dogodku je obvestila očeta, ki je še spal. Viktor se je med tem časom skrival v lesen zaboj, kjer so ga po daljšem iskanju našli. Omenjeni Ferme Viktor je nekoliko omejen, in mu zato oče ne izroči posestva. To je tudi verjetno vzrok tej tragediji. O dogodku je bila obveščena postaja LM na Vranskem, ki je o tem obvestila tudi TNZ Celje, ki žalostni primer raziskuje.

Navedeni je namreč že pred več meseci oslepl skoraj vso živino svojemu očetu in bil zato nekaj dni na preiskavi v Celju, kjer so ga spoznali za nenormalnega. Pred enim letom so pogoreli hlevi in gospodarsko poslopje pri sosedu navedenega Mihaelu Fermetu na Limovcih, kjer je bila povzročena milijonska škoda. Ljudski glas trdi, da je tudi ta zločin napravil Viktor.

Oglašuj v celjskem tedniku

SPORT

NAJBOLJŠI ŠPORTNIKI CELJSKEGA OKRAJA

STANKO LONGER - najboljši slovenski športnik

Običaj je, da ob vstopu v novo leto izbirajo po vsem svetu, v vseh državah, pri nas pa še po federalnih republikah, najuspešnejšega športnika zadnjega leta. Longer Stanko je po velikem uspehu na XVI. olimpijskih igrah bil pred kratkim izbran za četrtič od slovenskih športnih novinarjev za najboljšega slovenskega športnika v letu 1956.

Anketo o najboljših športnikih v celjskem okraju je v preteklem letu izvedel tudi naš tednik. Ob vstopu v novo leto je bila anketa celjskega srednješolskega mladina, da izbere 5 najboljših športnikov v našem okraju. V anketi je sodelovalo 357 mladine, točkovanje po ključu 5, 4, 3, 2, 1 pa je dalo naslednji izid:

1. Stanko Longer 1.646 (od 1.785 možnih točk)

2. Andrej Vipotnik 1.065

3. Roman Lesek 749

4. Ančka Slančnik 521

5. Amalija Belaj 356

Izbira najboljšega športnika okraja ni bila težka. Stanko Longer je v zadnjem letu dosegel več lepih zmag, s katerimi je ponovno prispeval ugled jugoslovanskega športa v mednarodnem merilu. Je četrtič zapovrstjo je osvojil naslov balkanskega prvaka na visokih ovirah, dosegel je dve zmagi v meddržavnem dvoboju s Poljsko, največji uspeh pa je vse-



Državni reprezentant Stanko Longer si ogleduje pokal »Celjskega tednika«. Verjetno ga skrbi, kot nam je sam povedal, kam ga bo postavil, kajti doma ima že ogromno takih »piškrov«.

*Pozdror žitalem
»Celjskega tednika«
Longer Stanko*

kakor 5. mesto na olimpijskih igrah v Melbournu. Izbral je 2 državna rekorda — na 100 m in 110 m s 17 s, 2 ovirami in s tem ponovno dokazal, da je trenutno najhitrejši atlet v državi.

Andrej Vipotnik je v letu 1956 postal balkanski prvak v teku na 800 m, v teku na 800 metrov se nahaja na vrhu lestvice jugoslovanskih tekačev, postavil je nov državni rekord na 1.000 m (2:24,1) in dva slovenska rekorda — na 800 m 1:50,0 in na 1.500 m 3:48,4. Vipotnik je stalni član naše državne reprezentance na srednjih proгах, obenem pa stebel AD Kladivar, katerega je v zadnjem letu prinašal dragocene točke na zveznih tekmovaljih.

Roman Lesek je še mladinec in je v letu 1956 presegel 2 odlični rezultati v skoku ob palici. Večkrat je izboljšal slovenski rekord v tej disciplini, na državnem prvenstvu je bil drugi, mladinski in seniorski ekipi Kladivar je prinašal vse leto dragocene točke na tekmovaljih, bil je član državne reprezentance in je z rezultatom 4,20 m najboljši mladinec v tej disciplini v FLRJ. Lesek pa ima izvrstne rezultate tudi v daljini 6,52 m in 100 m 11,1. Brez dvoma lahko Leska štejemo tudi za najboljšega igralca košarke v celjskem okraju, le žal se tej igri ne more posvetiti, ker atletika zahteva pač celoga človeka.

Ančka Slančnik je še vedno najhitrejša v državi na 800 m. V preteklem letu je dvakrat izboljšala državni rekord na tej progi. Največji uspehi v preteklem letu: osvojila državne prvenstva na 800 m, na 400 m in štati Kladivarja 4 x 100 m, zmaga v meddržavnem dvoboju s Švedsko, zmaga na mednarodnem atletskem mitingu v Solifji.

Amalija Belaj spada med najhitrejšje ženske v smučarskem teku v FLRJ. Osvojila je državno prvenstvo in je kot članica jugoslovanske olimpijske ekipe sodelovala na zimskih olimpijskih igrah v Cortini d'Ampezzo. Poleg smučanja se udeležuje tudi v atletiki, kjer tekmuje v teku na 800 m in je v tej disciplini stalna članica Kladivarjeve ekipe.

Savinjsko trgovsko podjetje Polzela sprejme v službo TRGOVSKEGA POSLOVOODJO in TRG. POMOČNIKA-CO

s potrebno trgovsko izobrazbo. — Plača po tarifnem pravilniku, samsko stanovanje izobrazbeno. — Prošnje s kratkim življenjepisom pošljite na naslov Upravni odbor Savinjskega trgovskega podjetja Polzela.

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tose Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 3. Poštni predal 125 — Telefon: uredništvo 24-25, uprava 23-25 — Tek. rač. 620-305-T-4-266 — Mestni hranilnici v Celju — Letna naročnina 700, polletna 250, četrtletna 125 din — Izdaja vsak petek — Poštna plačila v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

To je bil vrstni red najboljših športnikov v celjskem okraju. Brez dvoma je vrstni red realen in kaže, da mladina dobro ocenjuje športne uspehe v svoji neposredni okolici. Na srednjih solah pa dobro poznajo tudi druge športnike, za katere je mladina glasovala. Kar pogledajo si vrstni red še tistih, ki niso prišli med izbrano petorico: 6. Sikovec Olga, 7. Vazič Simo, 8. Uršič Dominiko, 9. Kopitar Jože, 10. Zupančič Igor in Belcer Vili. Tudi ta imena dobro poznamo — Sikovec je državna prvakinja na 100 m, 200 m in v štati Kladivarja 4 x 100 m, od 60 m do 200 m je imela najboljšje rezultate v letu 1956 v FLRJ; Vazič Simo je atlet, ki prihaja na površje na srednjih in dolgih proгах — je slovenski rekord na 5.000 m, odlične rezultate pa ima na 800 m, 1000 m in 1500 m, je zmagovalca Teke republike v Ljubljani, drugi na teku Osvoboditve v Reogradi, močan stebel žanske ekipe ADK; Uršič Dominiko je v zadnji sezoni presenetil s svojimi uspehi na državnem smučarskem prvenstvu, spada še vedno v vrsto najboljših celjskih rokometašev, nadvse uspešen pa je tudi v hokeju na ledu; Kopitar Jože je zopet pomaknil mejo slovenskega rekorda v metu kopja proti 70 m — le slabe 3 metre mu še manjka do tega rezultata — izkazal pa se je tudi v deseterboju, saj je kot vsestranski športnik v tej najbolj naporni disciplini na 2. mestu v LRS; Kopitar Jože pa spada tudi med najboljšje celjske smučarje in je stalni član celjske smučarske reprezentance v alpskih disciplinah. Zupančič Igor je še vedno atlet velikega formata, uporabljen za društveno ekipo v različnih disciplinah. Na 400 m s ovirami je v zadnjem letu postavil celo slovenski rekord, vsega le za desetinko slabše od državnega rekorda, na 400 m pa je dosegel čistih 50,0 sekund. Zvezni kapetan še vedno računa na njegovo ime pri sestavi državne reprezentance. Belcer Vili je med izbranimi športniki kot edini predstavnik nogometne igre. V zadnjem letu je zopet nastopal za Kladivarja in je s svojimi duhovitimi akcijami in potezami navdušil celjske ljubitelje nogometa.

Predstavili smo vam najboljše športnike celjskega okraja kakor jih smatra celjska srednješolska mladina. Svoje visoko kvaliteto so si pridobili z večletnim marljivim treniranjem, kjer so prebili ure in ure na igriščih, tekališnih in snežnih, Marsičemu so se odpovedali. Športno življenje je trdo in zahteva celega človeka. Tu ni prostora za omahljive!

Sportni dogodki zadnjih dni

Nagajiva zima ne daje možnosti razmahu smučarjem. Lepi načrti so ne uresničujejo. SD Celje je pripravilo teren in strokovno vodstvo za stalne smučarske šole, ki bodo trikrat tedensko po bližnjih celjskih smučiščih — vendar južne sapa so domala že odpihale vse snežne odeje, ki je bila že tako skromna. V višjih letih je bila toplota še večja, zato najdemo sneg le še v dolinah na severnih pobočjih, kamor ne sežejo sončni žarki.

Na zadnjih tekmovaljih so nastopili tudi celjski predstavniki oziroma samo dva, katerih rezultata sta pomembna registracije. Na Pokljuki je Belajeva doživela od svoje stalne konkurentkinje Rekarjeve občuten poraz v smučarskem teku. Kar za dve minuti je Rekarjeva odločila prvo njuno srečanje v tej sezoni. Mnogo bolj smo lahko veselili uspeha mladega tekača Jerka, ki se je v teku konkurenca 25 najboljših jugoslovanskih mladincev uvrstil na častno 7. mesto. Le še za stopnico višje mora zlesti — pa se bo uvrstil med reprezentante!

Celjski hokejisti kljub večjemu številu drsalnih dni niso uspeli na domačih tleh pokazati svoje znanje. Zato smo pa hvaležni HDK Celje za organizacijo kvalitetne drsalne revije, v kateri so nastopali budimpeštanski drsalci Ferencvarosa. Samo 1.500 je bilo gledalcev na dveh revijah, za Celje odločno premalo! Tisti, ki so prišli na drsalnice, ni bilo žal. Videli so pravo močjo na ledu madžarske državne pravke v 9. letu mladinskega državnega prvenstva in celo študentske svetovne pravke v dvojicah. Kdo bi po tolikih dneih komentiral njihov dvonadni program, ki je obsegal 6 različnih sestav. Za naše mesto je bilo to res izreden športni dogodek, le žal, da ne vemo, v koliko bodo naša društva Celjanom še servirala podobne prireditve, ki so zaradi slabega obiska deficitarne.

Longer Stanko je v zadnjih dneh imel že več predavanj o vtiših s XVI. olimpijskih iger. Smučarski radio je zadnji dve nedelji objavil vrsto njegovih bogatih spominov iz Avstralije, pa tudi mladina učiteljska in II. gimnazije je postoroma spremljala njegova izvajanja.

V zadnjih dneh prejšnjega leta je bila v Celju ustanovna skupščina Celjske atletske podzveze. Tovariši Jug je v kratkih obrihlih polih pregled atletske aktivnosti v zadnjih letih v celjskem okraju, o možnosti ustanavljanja osnovnih atletskih organizacij v celjskem in hrboveljskem okraju. Tovariši Jeram, delegat AZS pa je poudaril potrebo po formiranju strokovne podzveze, ki bi skrbela za nadaljnji uspešni razvoj atletike v tem območju. Po razpravi delegatov iz Slov. Konjice, Celja, Zalea in Lekega, je bil izvoljen 10 članski odbor atletske podzveze, ki bo brez dvoma poskrbel za uresničevanje postavljenih nalog.

Kot vidimo niso bili zadnji dnevi bogati na športnih prireditvah. Nastopil je čas, ko društvene uprave zbira podatke, delajo analize in se pripravljajo na letne skupščine. Najmarljivejši so že stopili s svojim obračunom pred članstvo in javnost. To so bili učitelji in profesorji telesne vzgoje ter celjski plavalci Neptuna. O njihovih delu, uspehih in problemih pa berimo v drugi sestavki.

PRVO TEKMOVANJE V SMUČARSKIH TEKIH NA POKLJUKI

Na tekmovalju v smučarskih tekih na Pokljuki v nedeljo 6. 1. 1957, katerega namen je bil izbrati najboljšje tekače za tekmovalja v tujini, sta sodelovala tudi mladinci celjskega smuč. društva Vek Emil in Smer Adolf. Ob-

sta pokazala izredno borbenost in viden napredek. Vek je zasedel za ostri konkurenci 7. mesto, Smer pa samo za 30 sekund slabšim časom 11. mesto. Zelo sta se približala najboljšim Gorenjcem in obetata še mnogo več z ozirom na to, da sta se komaj v lanskem letu začela resno pripravljati v tej smučarski disciplini. Upamo, da bosta oba povabljeni na zvezni tečaj, ki bo od 17. do 23. januarja na Pokljuki pred odhodom na mednarodni tekmovalja v tujini.

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR CELJE

POZIV

K VLOŽITVI DAVČNIH PRIJAV ZA ODMERO DOHODNINE IN PROMETNEGA DAVKA ZA LETO 1956 IN PAVSALNO ODMERO DOHODNINE IN PROMETNEGA DAVKA ZA L. 1957. ROK ZA VLOŽITEV DAVČNIH PRIJAV JE OD 1. JANUARJA DO VKLJUČNO 31. JANUARJA 1957.

I. DOHODNINA

Davčni zavezanci zasebnega sektorja in zasebne pravne osebe, ki so v letu 1956 opravljali kakršno koli pridobitno delo ali izvrševali samostojne poklice z namenom pridobivanja dohodkov ali so imeli dohodke od zgradb in od drugih imovinskih predmetov in imovinskih pravic, morajo zaradi odmere dohodnine vložiti davčne prijave na predpisnem obrazcu v zgoraj določenem roku.

Davčne prijave je treba vložiti pri pristojni občini, kjer ima davčni zavezanec svoje stalno bivališče oziroma oseba svoj sedež. Davčne prijave za dohodke od zgradb morajo vložiti tudi tisti davčni zavezanci, katerim je bila dohodnina od obrtne dejavnosti že vnaprej pavšalno odmerjena. Prav tako morajo vložiti davčne prijave za dohodke od zgradb tista kmetijska gospodarstva, ki imajo zgradbe v mestnih okoliših ali kopališčih, klimatskih in turističnih krajih. Za dohodke od zgradb se računa tudi vrednost lastnega stanovanja.

Davčne prijave lahko oddajo zavezanci osebn ali po pošti.

Dohodki iz uslužbenskega razmerja ne spadajo v davčno osnovo in jih ni treba izkazovati v davčni prijavi.

Kdor ne vloži davčne prijave v določenem roku, plača kazno v višini 5% od predpisane davka, če pa prijave ne vloži niti na pismeni poziv pa 6% predpisane davka.

Kdor vire dohodkov utaja oziroma prijavi neresnične ali nepopolne podatke z namenom, da bi se izognil plačilu davkov, bo kaznovan s kaznivimi, ki je določena za davčno utajo.

Na podlagi tega poziva niso dolžni vložiti davčne prijave:

1. Kmetijska gospodarstva, ki imajo dohodke izključno iz kmetijstva;
2. Delavci, nameščenci, uslužbenci in upoko-jenci glede dohodkov iz službenega razmerja;
3. Postrežniki, ulični prodajalci, časopisov, snailci, obutve in podobni delavci, ki plačujejo dohodnino v stalnem letnem znesku, če nimajo drugih dohodkov, za katere je predpisana vložitev davčne prijave;
4. Osebe, ki so imele dohodke od dobičkov za srečke in druge vrednostne papirje, od dobičkov stav v gotovini na dirkah ter na športnih in drugih prireditvah.

II. PROMETNI DAVEK

Hkrati in v istem roku za davčno prijavo dohodnine morajo vložiti na posebnem obrazcu letno prijavo za prometni davek tisti davčni zavezanci, ki opravljajo promet, podvržen plačilu prometnega davka.

Davčne zavezance opozarjamo, da rok za vlaganje davčnih prijave ne bo podaljšan.

III. PAVSALNA ODMERA

Po 17. členu uredbe o dohodnini se odmera dohodnina pavšalno za davčno leto vnaprej načeloma vsiljen obrtnikom, ki ne zaposlujejo tuje delovne sile, vendar se razširja pavšalna odmera dohodnine na uslužnostne obrtnike, četudi zaposlujejo tujo delovno silo. Vajenci se ne štejejo za tujo delovno silo. Pozivamo vse prizadete davčne zavezance, da v času od 1. do 31. januarja 1957 vložijo davčne prijave, v katerih je treba navesti kosmatni dohodek, ki ga bodo predvidoma dosegli v letu 1957 ter proizvedene režijske stroške, ki bodo potrebni za doseg te dohodkov.

Hkrati z davčno prijavo za pavšalno odmero dohodnine je treba napovedati tudi promet, ki bo predvidoma dosežen v letu 1957.

Za pavšalno odmero je treba napraviti poseben ločen davčno prijavo.

Tiskovine za vložitev davčnih napovedi se dobijo: a) pri vratah Občinskega ljudskega odbora v Celju, Gregorčičeva ulica 5; b) na vseh krajevnih uradih.

ODDELEK ZA FINANCE OBLO CELJE

POZIV

ZA VLOŽITEV PRIJAV ZA ODMERO IN PLAČILO TAKS ZA LETO 1957

Po Uredbi o spremembah in dopolnitvah takse tarife Zakona o taksah (Uradni list FLRJ št. 6/56) se morajo plačevati takse za:

1. CESTNA MOTORNA VOZILA
2. VSA VPREŽNA VOZILA
3. DELOVNO ŽIVINO
4. DEJ
5. ZGANJARKE KOTLE, MLATILNICE, POTOČNE MLINE IN MLINE NA STROJNI POGON
6. HIBRIDNO TRTO

Takse za cestna motorna vozila morajo plačati tako gospodarske organizacije kot drugi posestniki teh vozil, razen tistih, ki so po Uredbi oproščeni plačila.

Za plačilo takse za cestna motorna vozila ni treba vlagati posebnih prijav, marveč morajo plačati te takse:

A. Gospodarske organizacije najpozneje do 15. januarja 1957 za prvo polletje 1957 in najpozneje do 15. julija 1957 za drugo polletje 1957 pri finančnem organu pristojnega občinskega ljudskega odbora.

B. Drugi posestniki cestnih motornih vozil pa ob registraciji vozila.

Za drugi odmeri takse na vprežna vozila, delovno živino, pse, žganjarske kotle, mlatilnice, potočne mline in mline na strojni pogon ter hibridno trto, morajo vložiti pismeno prijavo: 1. ZA VPREŽNA VOZILA: vsi lastniki oziroma posestniki.

2. ZA DELOVNO ŽIVINO: samo zasebni lastniki.

3. ZA PSE: vsi lastniki oziroma posestniki.

4. ZA ZGANJARKE KOTLE, MLATILNICE, POTOČNE MLINE IN MLINE NA STROJNI POGON: samo zasebni lastniki.

5. ZA HIBRIDNO TRTO: vsi posestniki vinogradov, ne glede na to, ali so vinogradi zasebni ali družbeni last.

Prijave je treba vložiti najpozneje do 31. januarja 1957 in odmerjeno takso plačati pri Upravi za dohodke iste občine, v kateri ima podjetje ali obrt svoj sedež oziroma v kateri ima lastnik oziroma posestnik živino ali premoženja svoje stalno prebivališče.

Za hibridne vinograde je treba vložiti prijave pri finančnem organu iste občine, v kateri je zemljišče.

Takse je treba plačati v tistem roku, ki ga določi finančni organ.

III.

Taksmi zavezance, ki ne bi prijavili vprežnih vozil, delovne živine in priprav za proizvodnjo, ali ne bi plačali takse v določenem roku, bo moral razen redne takse plačati še kazno, ki znaša 50% redne takse.

Prijave dobite pri vratah Občinskega ljudskega odbora v Celju, Gregorčičeva ulica 5 in na vseh krajevnih uradih. Izpolnjene prijave oddajate osebno na Občinskem ljudskem odboru v Celju, oddelku za finance, soba št. 78.

ODDELEK ZA FINANCE OBLO CELJE

Za uspešno operacijo in zdravljenje, kakor tudi za skrbno in sočutno nego, se najtopleje zahvaljujem primarju dr. Pehaniju in zdravničar vsemu zdravstvenemu osebju.

Pavla Golež, Laško

Ob novem letu želim skrbnim in prijaznim celjskim zdravnikom specializirano internega oddelka Celjske bolnišnice, prim. dr. Flajsar, dr. Rojnik in dr. Zaveršnik, še mnogo uspehov pri nadaljnjem zdravljenju.

G. M. Celje

OBJAVE in OGLASI

POZIV

VSEM ZAVEZANECAM PRISPEVKA ZA KADRE

Na podlagi Odkloka o stopnjah prispevka za kadre za leto 1956 (Uradni list LRS št. 35/56) plačujejo vse zasebne obrtne delavnice, četudi nimajo vajencev, prispevke za kadre po stopnji 1,5% od iste osnove, po kateri plačujejo dohodnino.

Pozivamo vse, ki prispevka za leto 1955 in akontacije za leto 1956 še niso poravnali, da to takoj store, ker bodo sicer dolžni zneski po 15. 1. 1957 priložiti zjutraj!

Oddelek za finance OBLO Celje

RAZGLAS

Dne 21., 22. in 23. 1. 1957 bo obvezno cepljenje psov proti pasji steklini. Cepljeni bodo psi, starejši od 6 mesecev. Lastniki iz področja Občine Celje naj pripeljejo svoje živali v Veterinarski zavod, Celje Lava 26 v navedenih dneh, od 13. ure dalje.

Načelnik

Oddelku za gospodarstvo Poljarnar Stane

O B J A V A

Bolniški zavarovalni zavod Slovenije v Mariboru, Slomškovi trg 6 — sedaj Bolniški sklad za vzajemno pomoč sklicuje I. občni zbor svojih članov dne 20. 1. 1957 v Mariboru ob 8. uri v dvorani na Slomškovi trgu 6 z naslednjim dnevnim redom:

1. Volitev delovnega predsedstva,
2. Volitev komisij,
3. Poročilo o delu,
4. Razprava o delu sklada,
5. Volitev upravnega in nadzornega odbora,
6. Razno.

Uprava sklada

TRGOVINSKA ZBORNICA ZA OKRAJ CELJE

R A Z P I S U J E

mesto »strokovnega referenta za blagovni promet.

Pogoji: Ekonomski fakulteta ali ekonomska srednja šola s 8-letno prakso ali trgovska šola in njej enaka šola s 12-letno prakso iz področja blagovnega prometa.

Prošnje z življenjepisom je dostaviti na Trgovnisko zbornico za okraj Celje, Miklošičeva ulica 5.

MESTNI ZDRAVSTVENI DOM CELJE

R A Z P I S U J E

1. mesto medicinske sestre za Skofjo vas,
1. mesto medicinske sestre za Smerino v Rožni dolini,
1. mesto babice za Smerino v Rožni dolini,
1. mesto šoferja — avtomobila na Zdravstveni dom Celje.

Nastop službe takoj. Stanovanja za medicinske sestre in babice so na razpolago.

Kolkovano prošnjo z življenjepisom pošljite na upravo Mestnega zdravstvenega doma — Celje, Vodnikova 1.

POJASNILLO

Dne 29. 12. 1956 je bila sodna deložacija poslovnih prostorov na Tebarski cesti 12. Celje, ki jih je zasedel B. Deložacija je opravljala sodni poizvedave in opoldanskem času v prisotnosti zahtevajoče stranke K. D., zavezana stranka B. in delavci. Ker se B. ni strinjal z deložacijsko poslovnih prostorov, ki jih je zasedal in ker je smatral, da je dejanje nezakonito, se je odzdrnil in dogodek prijavil PLM ter prošil za zaščito. Organi LM so na njegovo navodbo odšli na kraj dogodka, kjer so preprečili izvršitev deložacije. Organi LM so bili nepravično informirani in tudi sami površno ravnali, ker niso ugotovili in preverili upravičenosti ravnjanja sodnega doposlancu. Na ta način je prišlo do nepotrebnih in neupravičenih prekinitev dela, ki se je nadaljevalo in končalo 31. 12. 1956, potem, ko se je potrdila pravilnost poslovanja.

Iz pisarne TNZ

O B J A V A

Dne 14. januarja 1957 ob 8. uri bo pred Okrajnim sodiščem v Celju št. 202 k. o. Loka. Najmanjši ponudke znaša 162.500 din, varščina pa 25.000 din.

Istega dne, bo pri istem sodišču ob 10. uri dražba polovice posestva vl. št. 244 k. o. Trate. Najmanjši ponudke znaša 152.500 din, varščina znaša 25.000 din.

Dražbeni pogoji so razvidni pri Okrajnem sodišču v Celju.

UPOKOJENCE,

člane DU področja Celje I vabimo, da naročijo legitimacije K 13 za znano vožnjo.

Prijave sprejemamo pod istim pogoji kot lansko leto vsak torek, sredo, četrtek in petek od 15. do 17. ure v društveni pisarni v Zidankovi ulici 22 od 15. januarja do 30. aprila 1957.

»AVTOBUSNI PROMET« CELJE

obvešča potnike, da hrani izgubljene predmete, ki so bili najdeni v avtobusih, do 31. 1. 1957, v Celju, Titov trg 5, do 31. januarja 1957. Prizadeži naj jih dvignejo na upravi podjetja do tega časa.

»Radio«

Nedelja, 13. januarja

11.15 Izbrali ste prisluhnite!

11.30 Koncertni valčki

11.45 Plesna glasba, vmes pregled sporeda za prihajajoči teden, reklame in objave

Ponedeljek, 14. januarja

17.00 Domače novice, objave in reklame

17.15 Dalmatinske narodne

17.30 Sportni komentar

17.35 V plesnem ritmu

17.45 Izra Celjski instrumentalni kvintet

Torek, 15. januarja

17.00 Domače novice, objave in reklame

Tone Zagorec

Dve razočarani „cvetki“

Ob desnem bregu Save, kjer se ozka dolina nekoliko razširi, od koder se še danes vidijo razvaline gradov nekdanjih močnih Ostrovrharjev, ob izlivu Sapote v Savo, nasproti Železnika s štajerske strani, je v desetletjih iz majhne vasice zrastle prijetno podeželske mestice Radeče. Sam naziv kraja izvira baje iz zgodovinskih dogodkov Posavja, toda to danes za nas ni več toliko važno. Kdo bi mislil, da se v takšnem mestu, ki je tako majhno, da se vsi ljudje poznajo med seboj, ne more zgoditi nič posebnega, kar bi, pa če tudi samo za eno uro, spravilo ljudi v smeh in dobro voljo. Morda res ne. Na trgu, ki še nima svojega pravega imena, se le ob sejmskih dneh zbere malo več ljudi, sicer pa teče tu življenje mirno, neopazeno.

Da, na prvi pogled je to mesto podobno vsem drugim podeželskim mestom, kjer človek v vrsti pred mesnico ali v trgovini lahko zve vsemogoče in nemogoče čenče in neumnosti, kjer stara ženica premišljuje pobožne misli, mlado dekletce pa se s svojo prijateljico pogovarja o svojem fantu. Ob toplih pomladnih in poletnih, pa tudi zgodnjih jesenskih večerih človek tu le redko kdaj sreča kakšen parček na promeni. Res, tu ni nič kaj posebnega, a vendar marsikdo na tistem šepetu tole zgodbo svojemu prijatelju in se zraven hudomušno smeje.

Naslednjega dne sta bili zelo zgodaj na nogah in brž sta se oblekli kar se je dalo skrbno in odhiteli pred papirnico, kjer se po potrebi ustavi avtobus, ki vozi iz Sentjurja do Zidanega mosta. Ko sta Karolina in Pratkariča tako nališpani vstopili v avto, so se vsi potniki ozirli v njih.

»Kam pa gremo danes, da smo tako lepi?« je radovedno vprašala neka kmečka žena.

»V Ljubljano grem, v Ljubljano,« je odvrnila Pratkariča bahavo. »Službeno grem v Ljubljano in tale tudi,« je pokazala na Karolino.

»Potem se bomo pa skupaj vozili do Trbovelj,« je rekla kmetica Pratkariči in si popravila velik ceker na kolenih, v katerem je nesla v Trbovlje na trg prodajati jajca.

Toda Karolinci se je zdelo za malo, da bi se vozila skupaj s to zgovorno kmetico, pa je hitro povzela:

»Ne vem, če se bomo vozile skupaj; midve se bova peljali v drugem razredu.«

»Potem pa res ne bo nič,« je dejala kmetica in utihnila.

V Zidanem mostu sta si Karolina in Pratkariča v kiosku nakupili vsemogočih revij in časopisov. Ko je pripeljal vlak na postajo, sta dostojanstveno stopili v vagon drugega razreda in se v kupeju takoj obesili skozi okno, da bi ju videlo čim več ljudi.

Prijetna je bila vožnja od Zidanega mosta do Ljubljane in v nestrpnem pričakovanju sta Karolina in Pratkariča pozabili na vse drugo. Ko sta v Ljubljani izstopili iz vagona, je po nerodnosti nek moški stopil Pratkaričevi na njen eleganten črn plašč. Veliko stopalo se je poznalo na njem in takšna je Pratkariča odšla v mesto.

»Kje je studio „Triglav filma“?« je Pratkariča vprašala Karolino.

»V Trnovem vendar.«

»Ze, ze, samo ne vem, kje je Trnovo.«

»To pač ni težko najti. Ti se kar mene drži, pa bova kmalu tam,« je z nasmeškom dejala Pratkariča.

(Se nadaljuje)

Pijančev avditorij

Nekdo se je napil in prikolovratil naravnost pred kino »Unione« v Celju. Ljudje, ki so prihajali z vlakom in avtobusov so ga ogledovali. Kakor da je niso nikoli videli pijačca, kakor da nihče med njimi še ni bil nikoli tako, ali pa še bolj natreskan...

Pijanec pa le ni bil tako pijan, da ne bi videl publike. Postal je važen. On, ki ga treznega nihče posebej ne pogleda, on ima sedaj publiko... No in nesreča pijana sleče plašč in suknjico. Oboje vrže na tla... Raztrosi zavitek cigarete po pločniku... Ljudje stojijo in zijaajo... Vedno več jih je. Pijančev avditorij se širi... Kaj bo storil?... Zakaj je tako pijan?... Kaj je pil?... Uh, tisoč velevažnih vprašanj se je pletlo po treznih glavah zaradi nesluštenih naklepov pijačca.

In kaj je storil?... Legel je na plašč... Legel normalno kot ležejo vsi pijanci v posteljo. Obut namreč...

Zdaj pa spet: ...Kdaj bo vstal?... Bo sploh vstal... Minute tečejo, ljudje stojijo, zamujajo službe, zamujajo avtobuse... Toda, kdaj bo vstal?

Potem se je pijanec naveličal tistega česar se trezni niso in je vstal. Vstal. Kar tako, brez vzroka. Oblekel se je, neka ženska mu je pobrala cigarete in mu jih stlačila v žep. Potem je pijanec na veliko razočaranje vseh nekoliko razril krog okoli sebe rekoč: »Pustite me skozi. Grem h Koprni na en frakeljc!«

Ljudje so se razšli razočarani, ker ni storil nekaj, o čemer bi bilo vredno ves dan govoriti in skrajšati dolgčas v službi...

VELIK POŽAR V AVSTRALIJI

V severovzhodni pokrajini Novega Južnega Welesa v Avstraliji je začetkom januarja divjal strašen požar. Ognenj je divjal na približno 60 kilometrov širokem področju in je pri tem zgorelo na desetine tisočev goveje živine, ovac in druge drobnice. Prav tako je zgorelo na tem področju tudi več kmetij. Požar je izbruhnil zaradi velike suše.

NAJMLAJŠI »PROFESOR«

Dvanajstletni Jerker Olovsson iz Skelleftea na Švedskem je začel na neki šoli redno predavati o zgodovini jazza in njegovih vrstah. Vodstvo omenjene šole je z mladim profesorjem zelo zadovoljno. Jerkerjeva predavanja niso le dobro obiskana, marveč je poslu-

Bodice

NOVOLETNE MISLI...

Skrbi lanskoletne smo z vinom spodili. Res srečni ljudje smo Celjani... ker bomo med letom, prav kakor lani vsako nadlogo — kar sproti zalili.

»Kladivar« naj bo »stanovanjski« vzor, kako se streže prostorninski krizi... Na štiri stole je k vsaki mizi spretno stlačil dvajsetčlanski zbor.

Fantiči mali! Hudo čaka vas gorje, ko zrastete v može — sokoli vrli... z zavistjo boste v nas starine zrl... Zakaj?... Naj celjski maticar pove.

ZAKAJ, ZAKAJ, ZAKAJ?

Povej mi, očka, če je res, da čevlji škripljejo zato, če so na »puš«? Povej če res ne škripljejo, ker novi so?

Če je res, povej zakaj ne škriplje mamčin kožuh in tvoj klobuk, povej zakaj ne škriplje pri sosedih kruh.

Povej mi, očka, le zakaj ne škriplje vse, karkoli vzeli ljudje so na obroke kdaj? Ker vsi ljudje bi oglušeli?

1. januar 1957



Dva pa pet je sedem — hk, srečno novo leto... hk...

Mladost, lepota in znanje na gladki ploskvi...



V novoletnih prazničnih dneh je v Celju gostovala skupina vrhunskih madžarskih drsalec v reviji na ledu. Njihov dvakratni nastop je gledalo veliko število Celjanov. Posebno nas je navduševalo znanje in temperamentnost teh mladih umetnikov na gladki ploskvi. Večina članov ekipe »Ferenzvaroš« iz Budimpešte je bila iz vrst državnih pravkov Madžarske v umetnem drsanju. Presenečala je tudi njihova mladost spriču znanja, ki so nam ga pokazali. Nekateri točke so Celjane zelo razvneli, tako da se je slišalo poskanje orokavičnih rok in kar je v Celju redko, tudi glasni vzkliki priznanja. Nekaj je res pripomogla prikupnost madžarskih deklet, toda v glavnem le najosnovnejše — do-raslost gladki ploskvi.

ŠALCE — MLADINO — PREVZLO PRAVCATO NAVDUŠENJE

Slava mladega fanta se je kajpak hitro razširila in sedaj so tudi vodstva nekaterih drugih šol povabila mladega predavatelja jazza. Njegovi starši so na to zelo ponosni, pazijo pa, da mu konjiček ne bi škodoval. Jerker je v šoli dober učenec, to pa je za njegovo starost najvažnejše.

VEČ TISOČ LÉT STARA RIBIŠKA MREŽA

Pod vodstvom strokovnjaka za izkopanine dr. Schwabedissenja so v nemški pokrajini Schleswig odkrili zanimivo najdbo — ribiško mrežo, za katero menijo, da je stara približno 5000 let. Sodijo, da je to najstarejša mreža te vrste najdena v Evropi. Pletena je iz rastlinskih vlaken.



Scena iz filma »Teodora Bizantiska« z Jane Marijo Kanale v glavni vlogi. Kot pri vseh filmih te vrste igrajo telesne čari igralke večjo vlogo kot njen igralski talent. Predvsem pa razkošje barv, oblek in gradenj.

Filmska rehabilitacija LUKRECIJE BORGGIA

Tovarna sanj, ali kakor z drugo besedo imenujejo filmsko industrijo, so že znane po prikrojevanju raznih zgodovinskih zgodb, pa tudi tekstov sodobnih pisateljev. Potem se po navadi zgodi, da gledalci, ki količkar poznajo zgodovino in literaturo, zapuščajajo kino dvorane razočarani. Zadovoljni pa so lahko edino le oni, ki v glavnih junakih take osebe prvokrat spoznajo na filmskem platnu.

V Celju smo zadnji čas videli dva taka filma. Enega za drugim. Prvi je bil italijansko-francoski »Lucrecija Borggia«, drugi pa je »Teodora, carica Bizanca« italijanske proizvodnje. Oba filma nam prinašata spačeno resnico o teh dveh razvpitih ženskah, ki so vsaka po svoje vplivale na zgodovino daljne preteklosti. Pisatelji, ki so ju jemali za junakinje svojih romanov, bi se zelo čudili, če bi videli kaj so iz njih napravili filmarji. To še posebno velja za Lucrecijo, medtem ko nam Teodorin značaj ne gre v imenovanem filmu zato v račun, ker jo drugače poznamo iz zgodovinskega romana slovenskega pisatelja Finžgarja.

Čudno je, da so bili Francozi in Italijani na eni strani presneto dosledni romanopiscem kadar je šlo za pikantne scene orgij v dvoru Borggijevcev, na drugi strani pa so, oni že vedo zakaj, popolnoma obšli zgodovinska dejstva, ki bi bila za cerkveno zgodovino kaj spodsrljiva. Na primer: V filmu o Lucreciji niti najmanjši nagib ne pove, da je bila ta razvpita ženska papeževa hči, da je bila blodnica. Pokažejo samo, da je bila orožje v rokah častihlepnega brata Cezarja — in nič več. Toda če so si privoščili scene v kopalnici, bi si lahko privoščili tudi tisto, kako je Lucrecija »pridobila« starega kardinala za svojega očeta, ko mu je manjkala en sam glas za izvolitev za papeža. Vsekakor ne bo nobene pomote, če pripišemo temu filmu, da je že v obliki scenarija šel skozi cenzuro Vatikana...

Režiserji so obema junakinjama pustili samo eno — zapeljivost telesnih čarov, hkrati pa so jima obesili množstvo karakternih potez, da manjka samo še malenkost, pa bi ju proglasili za svetnici. Res, producenti so ju čudovito rehabilitirali.

Vse to pa je treba pripisati le enemu dejstvu. Producentom ni bilo do tega, da povedo nekateri resnice, temveč le za dobiček, ki so si ga obetali od zvonečih imen teh dveh žensk in zgodbe prikrojili tako, da bi se ne zamerili Vatikanu. Res ni šala igrati se z ljudmi, ki lahko s papeško bulo prepovedo vernikom gledat filma, ki blati čistost cerkvene zgodovine. To velja predvsem za film o Lucreciji. Razkošje tega barvnega filma je stal težke milijone... Zato k vragu resnica — važen je samo denar.

KONJ

Znamenitemu pisatelju veseloiger Scribeju je pisal neki pariški milijonar: »Spoštovani gospod! Prosim Vas, napišite veseloigro, ki bi ji jaz pripisal samo nekaj vstic, v naslovu pa bi bil vendar imenovan kot pisec igre. Ne bo Vam žal, ves denarni dohodek bi prepuštil Vam. Igro bi dal najslajneje uprizoriti na svoje stroške.«

Zelo občutljivi Scribe je odgovoril: »Gospod! Obžalujem, da moram odkloniti Vašo prikupno ponudbo, ker moje naziranje o spodobnosti pravi, da konj in osel nikoli ne moreta biti skupaj vprežena.«

Milijonar mu je na to odgovoril: »Gospod! Prejel sem Vaše nesramno pismo, v katerem me imenujete konja.«

...IN MOŽ JE OSTAL SAM...



...oprostitE my slaBo pisaVo& Mo-ja tAjniCa my le praVkar Od-pov-Dala!